

ПОЛУТРИНИК
ЗАБАВНИК

БРОЈ
917
13. V 1992.

ИЗЛАЗИ СРЕДОМ • ГОДИНА XIX • 150 ДИН.

WALT DISNEY'S

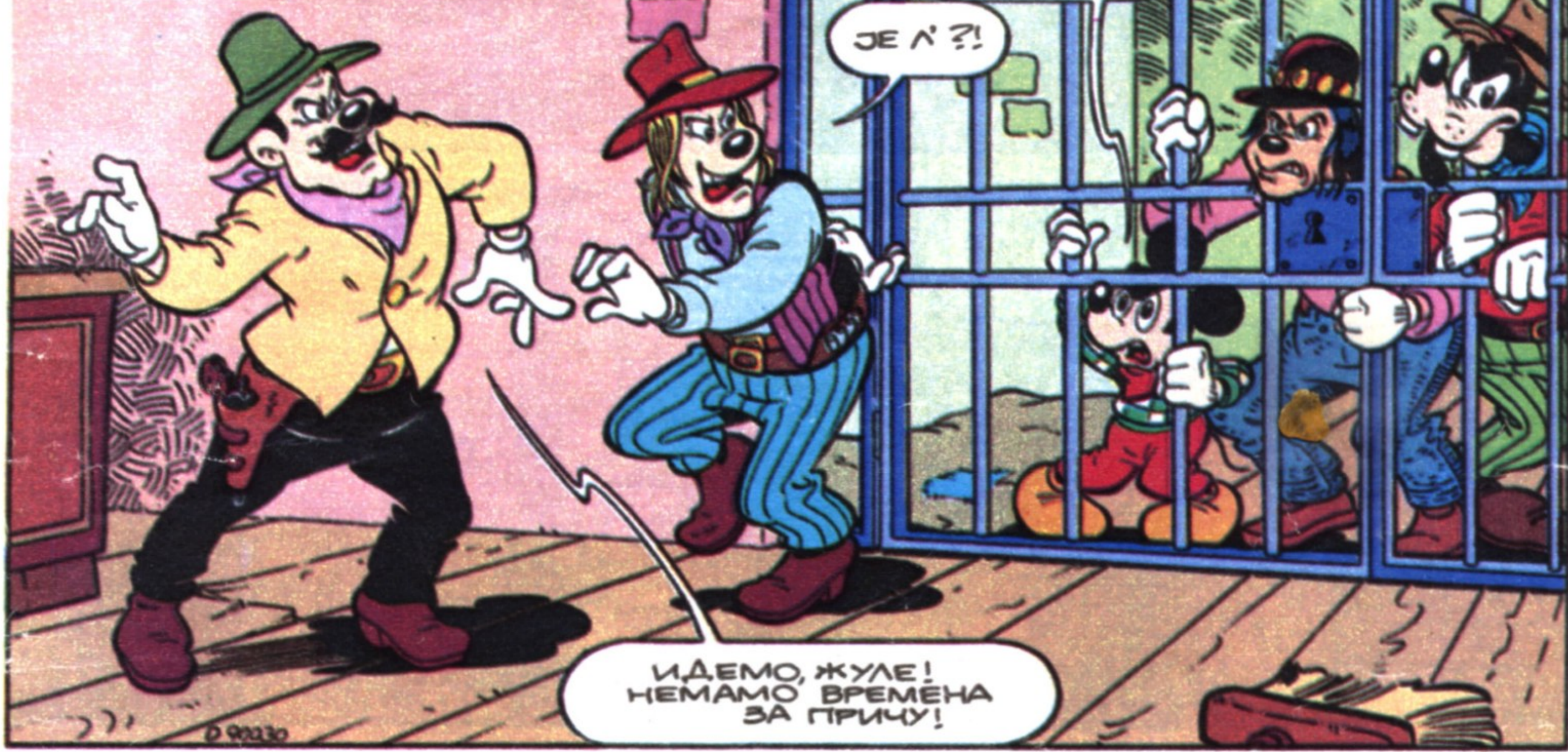
МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК

*Неслакидашња
јајца*

МИКИ ПУТ ПУТУЈЕ СТАРА ПАРКА

МИКИ И ШИЉА СУ ПРЕУЗЕЛИ ОБАВЕЗУ ДА У ЗЛАТОГРАД ДОБЕЗУ СТАРИ ВОЗ ПАРКУ ЗА СТОГОДИШЊИЦУ ПРОСЛАВЕ УДРУЖЕЊА КАУБОЈА. АЛИ, ДВА НИТКОВА СУ ИМ ПРЕОТЕЛА ВОЗ...

НЕ МОЖЕТЕ ДА НАС ОСТАВИТЕ ОВДЕ!

ЈЕ Л'?!?

ИДЕМО, ЖУЛЕ! НЕМАМО ВРЕМЕНА ЗА ПРИЧУ!

ШТА БЕМО САД, ПОГЛАВИЦО?

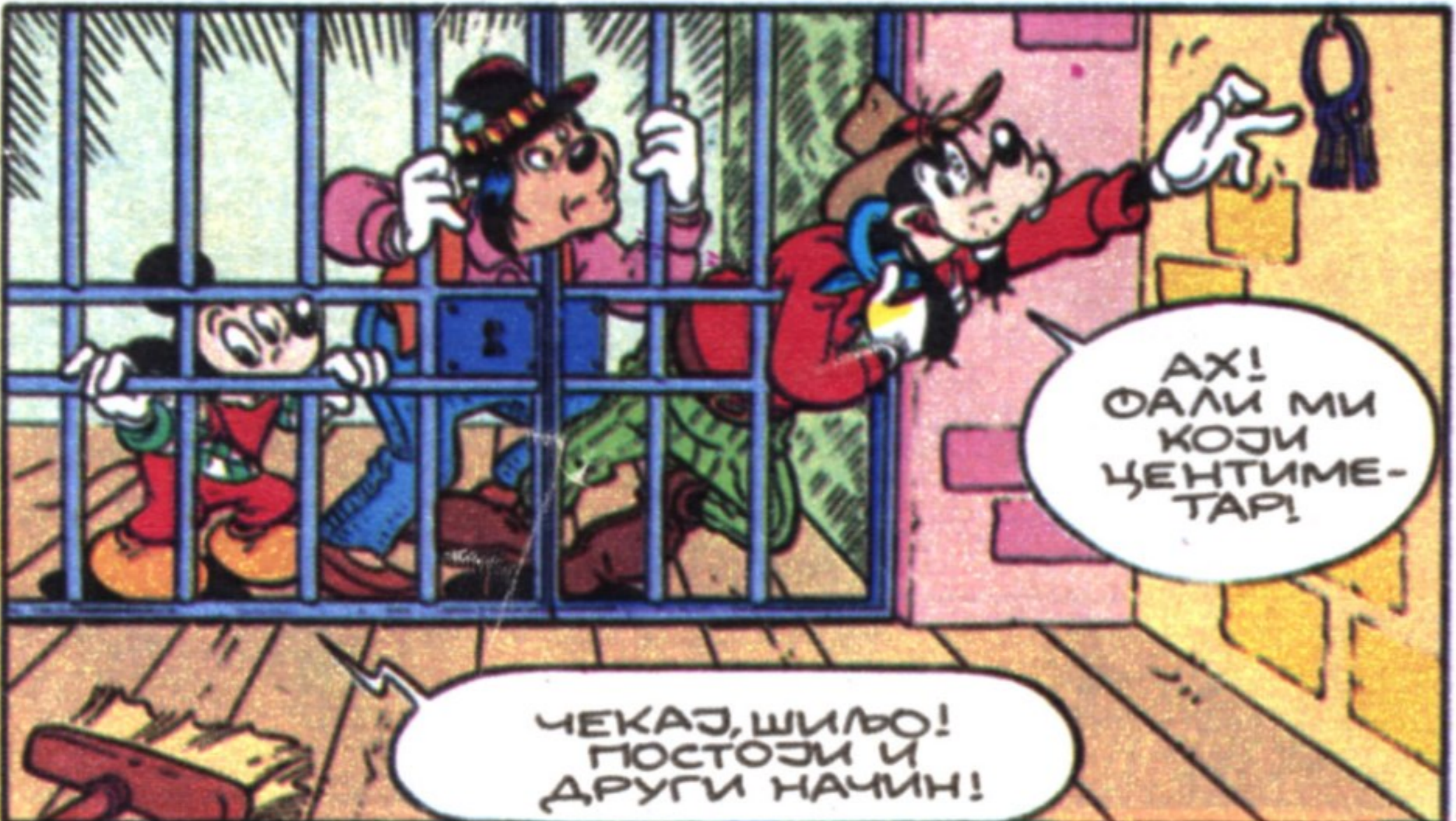
НАЈПРЕ БЕМО ДА ГЛАДУЈЕМО, ПА БЕМО ДА БУДЕМО ЖЕДНИ, ОНДА БЕМО ДА СЕ ОСУШИМО...

ТРАС!

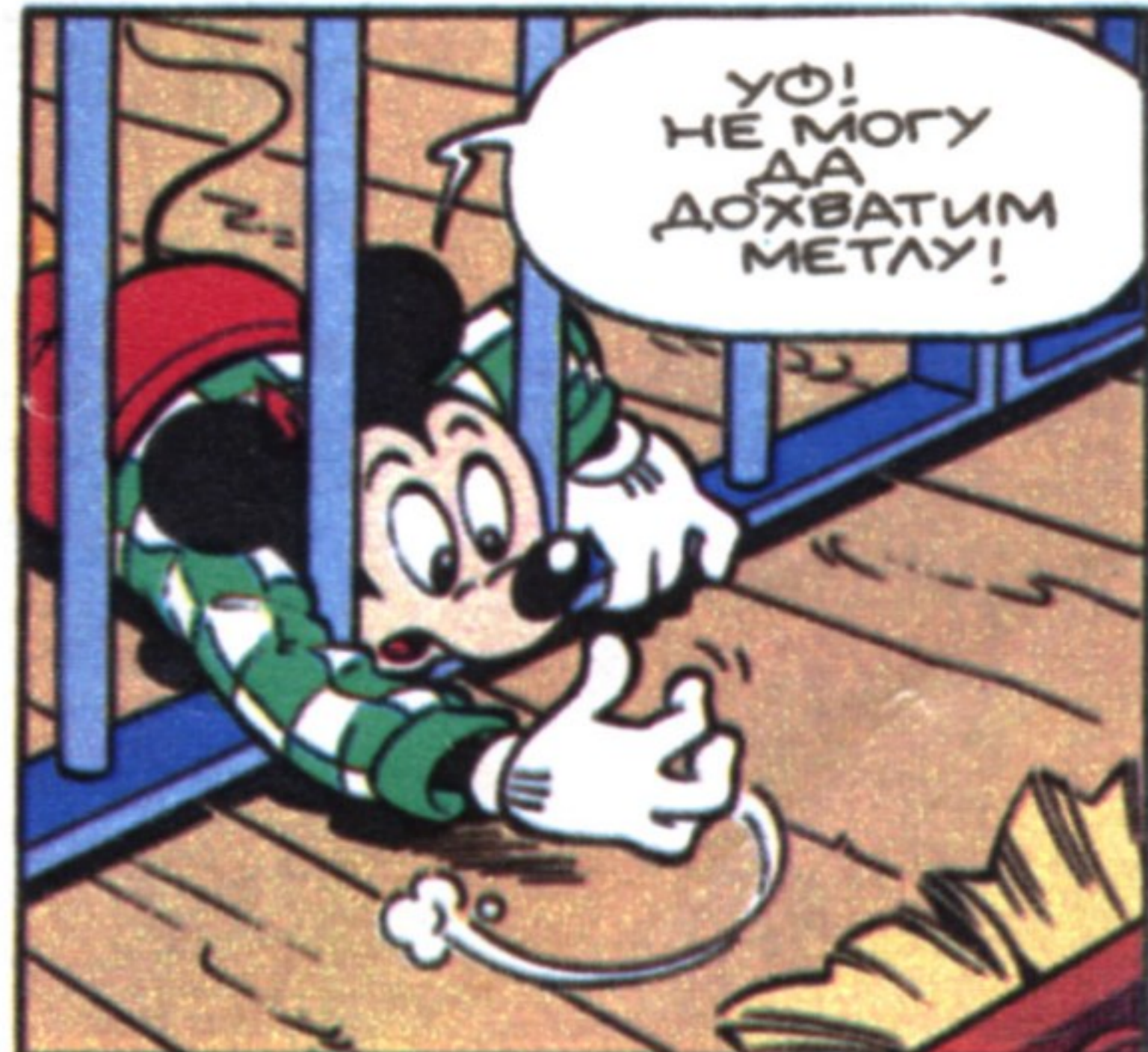
НИЈЕ СВЕ БАШ ТАКО ЦРНО, ТОМЕ! ЕНО КЛУЧЕВА ОД ЗАТВОРСКИХ БЕЛИЈА!

ДИВНО! САМО, КО ЈЕ ТОЛИКО ДУГОРУК?

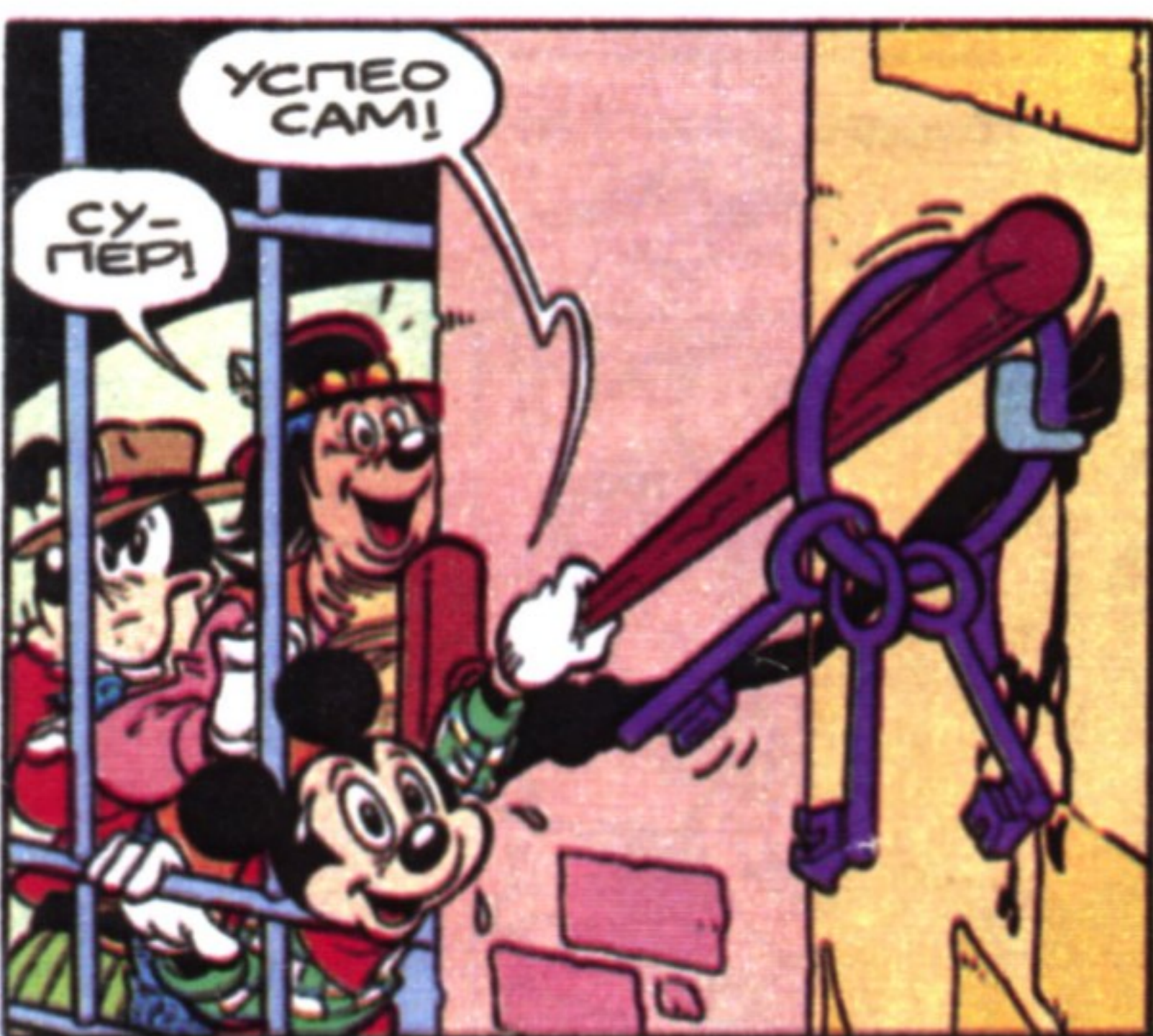

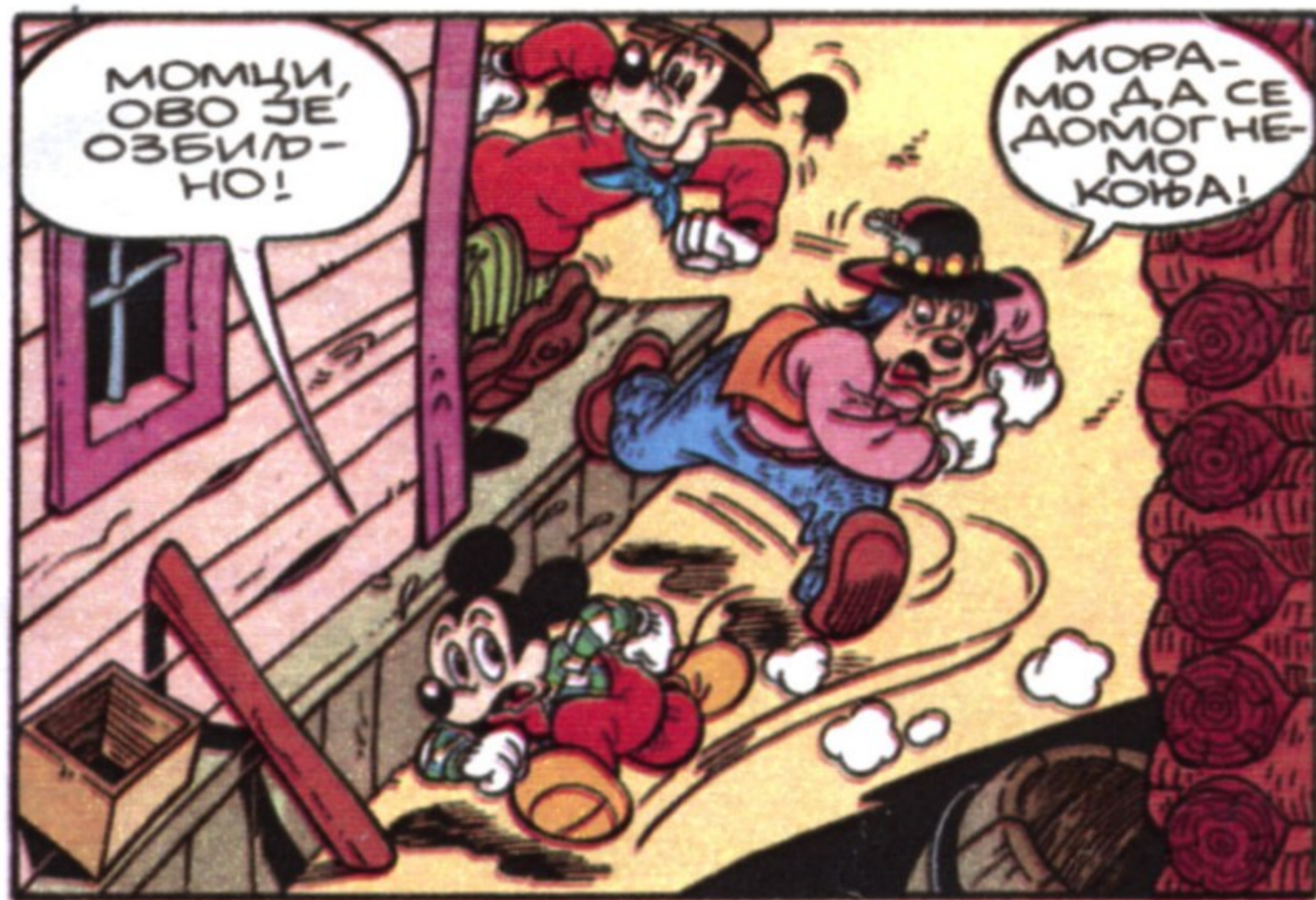
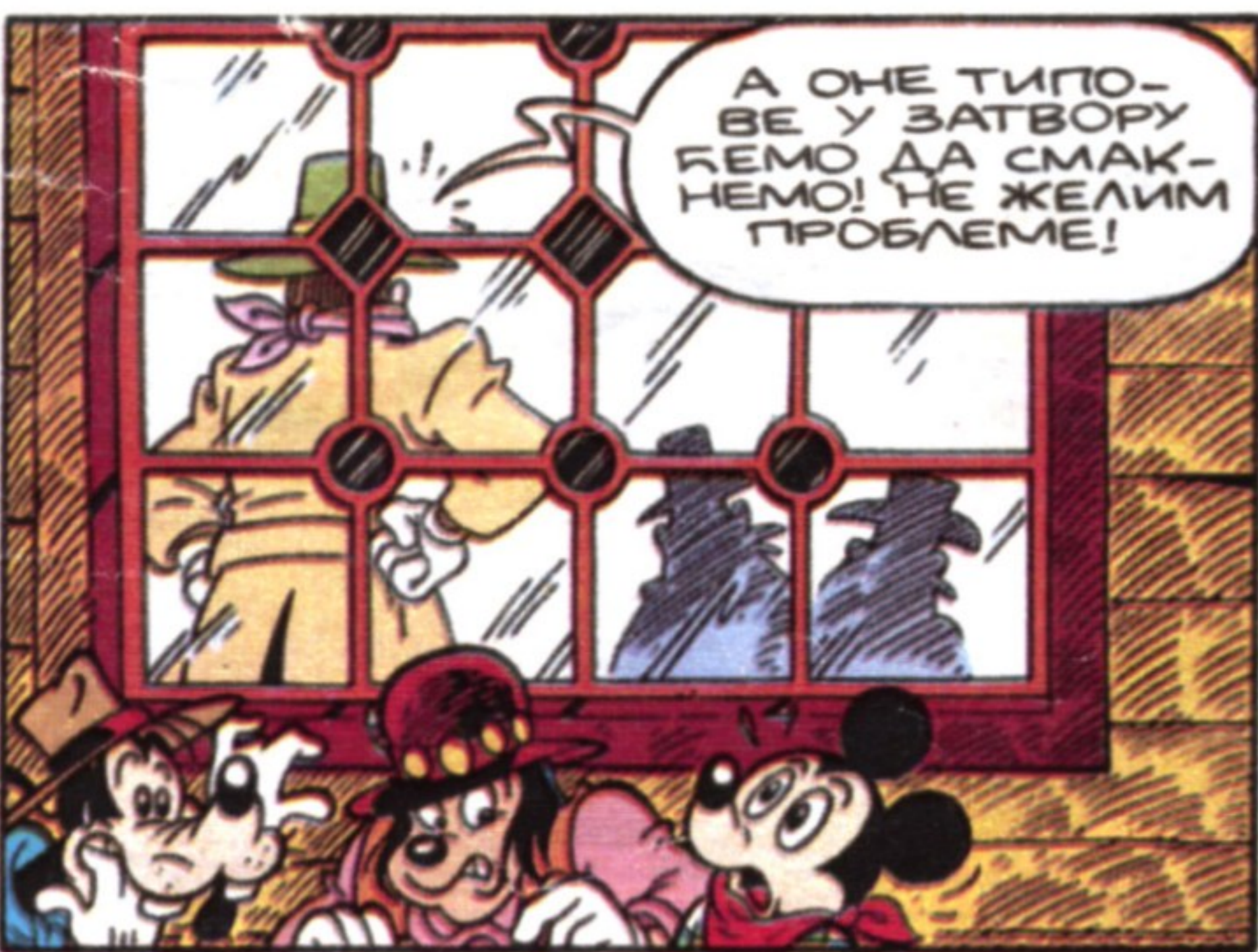
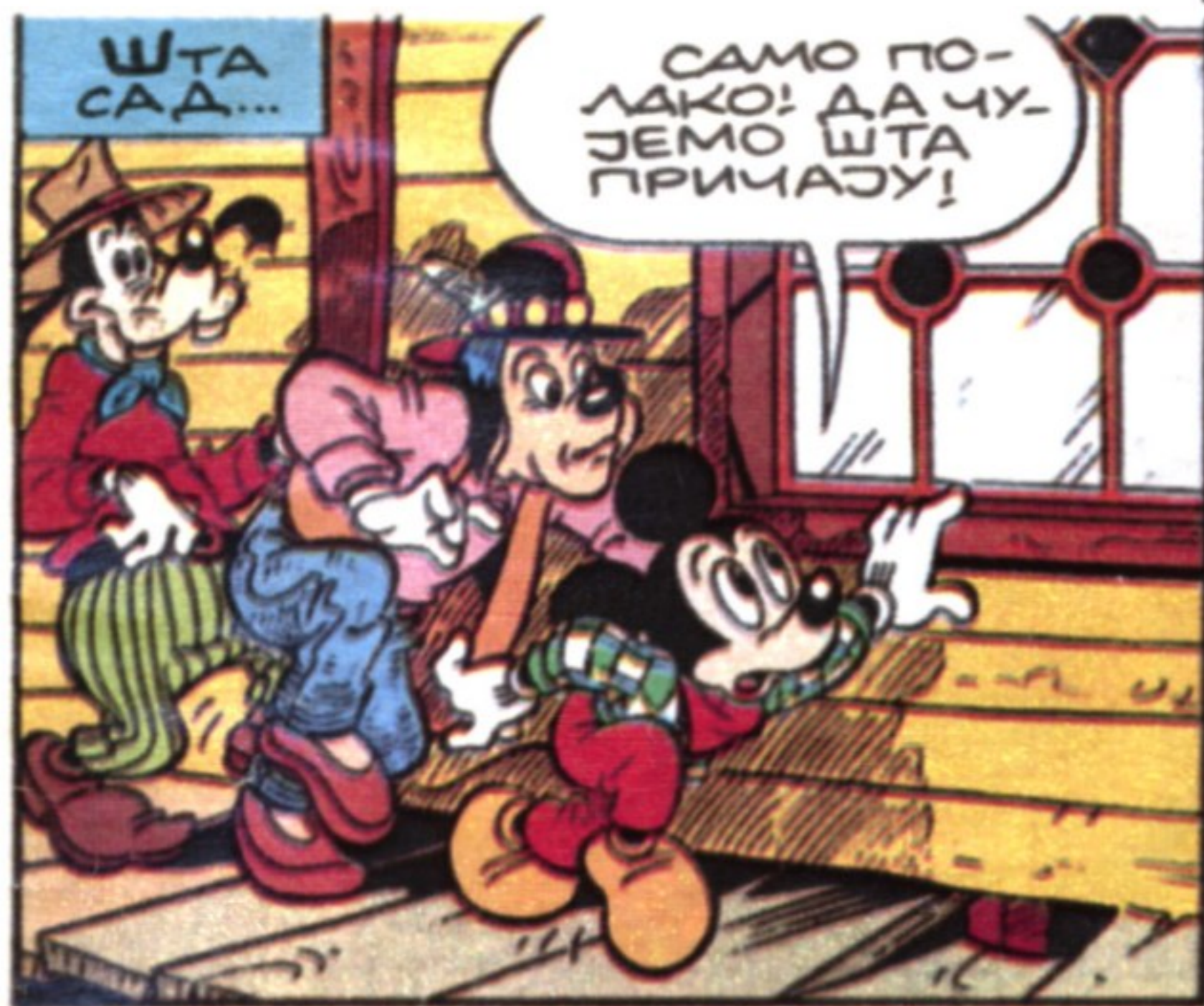
АХ! ОАЛИ МИ КОЈИ ЦЕНТИМЕТАР!

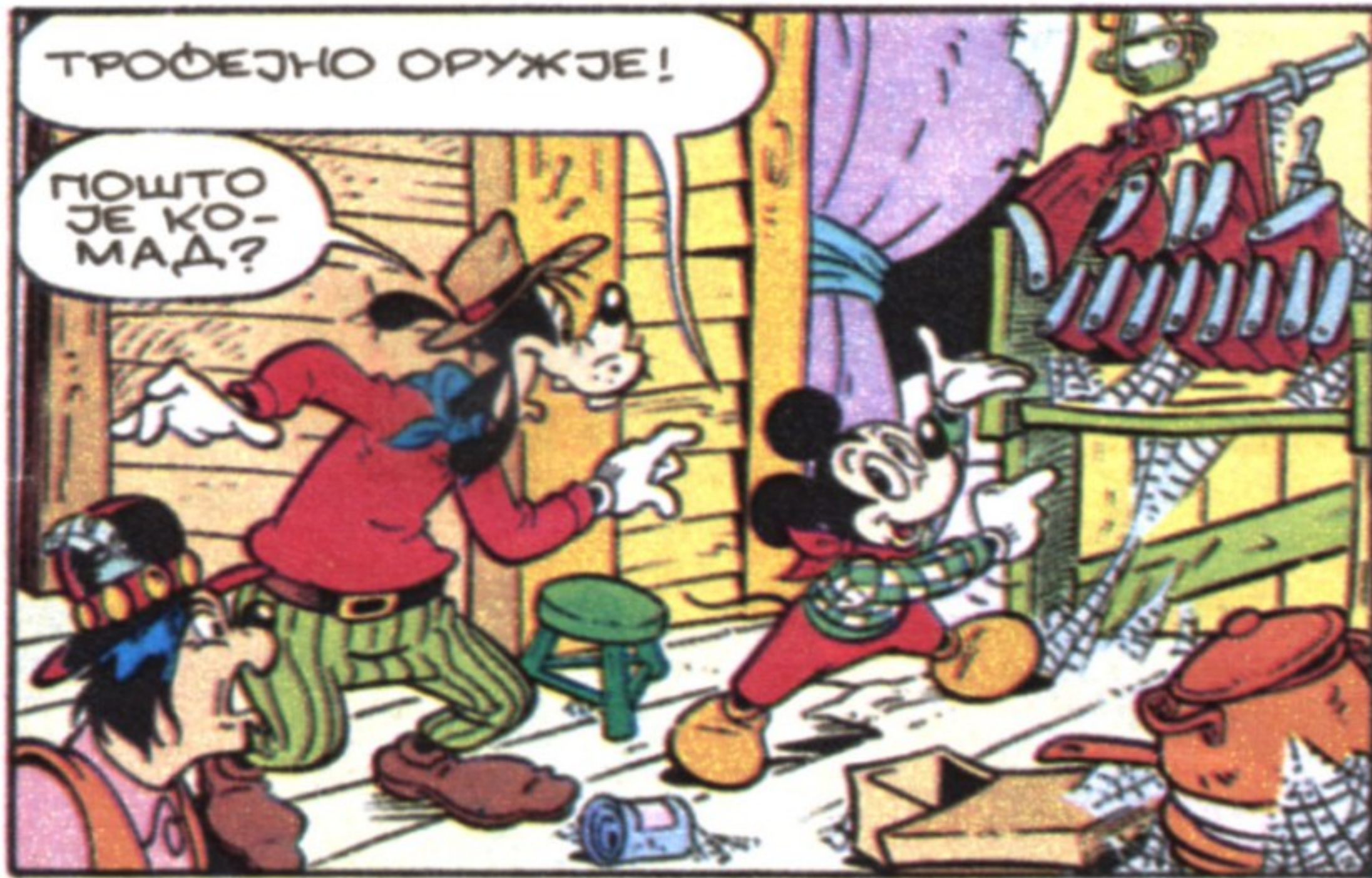
ЧЕКАЈ, ШИЉО! ПОСТОЈИ И ДРУГИ НАЧИН!

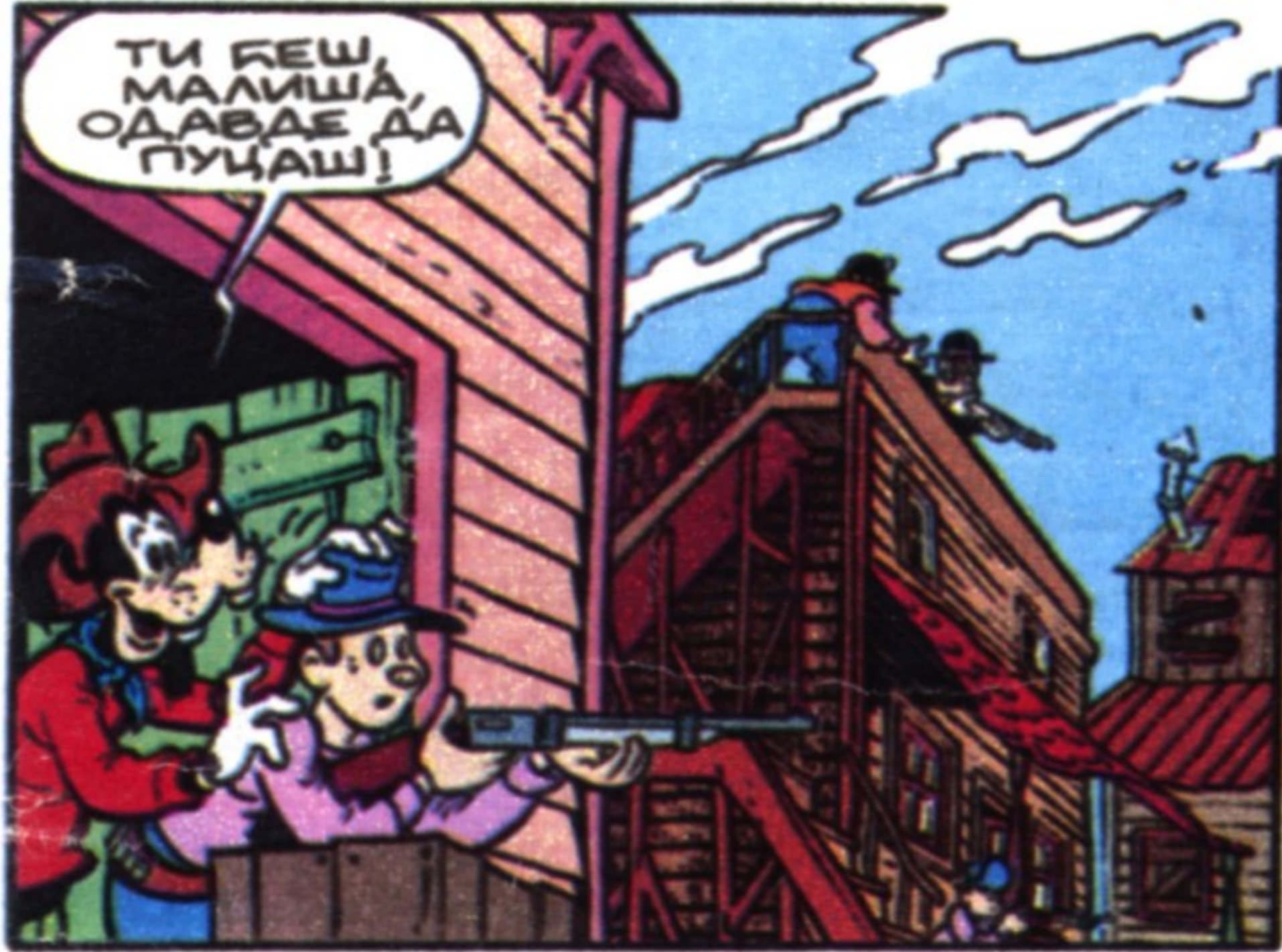

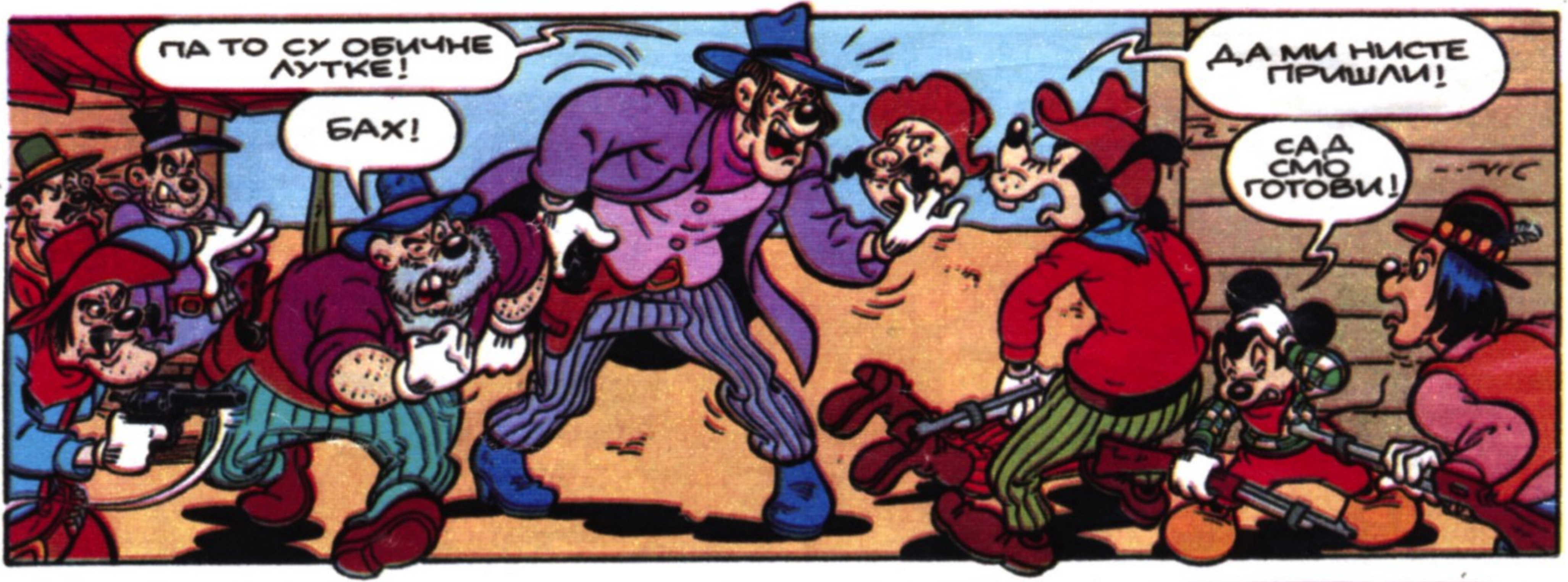
УО! НЕ МОГУ ДА ДОХВАТИМ МЕТАУ!

ПА ТО СУ ОБИЧНЕ ЛУТКЕ!

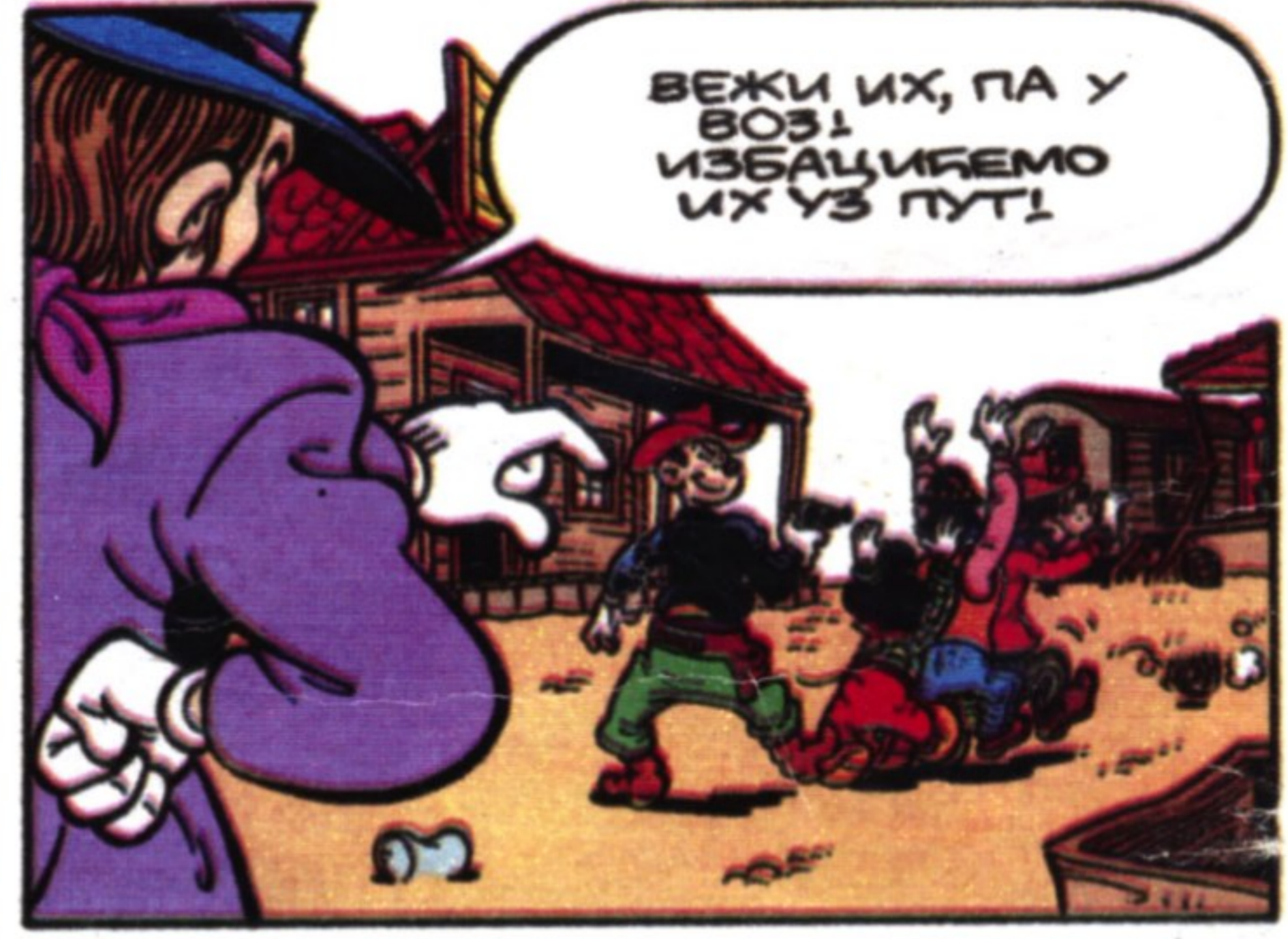
БАХ!

ДА МИ НИСТЕ ПРИШЛИ!

САД СМО ГОТОВИ!

НАС СТЕ МИСЛИЛИ ДА НАСАМАРИТЕ, ЖУТОКЛУНЦИ?!
КАС-НИЈЕ...

ВЕЖИ ИХ, ПА У ВОЗ!
ИЗБАЦИЋЕМО ИХ УЗ ПУТ!

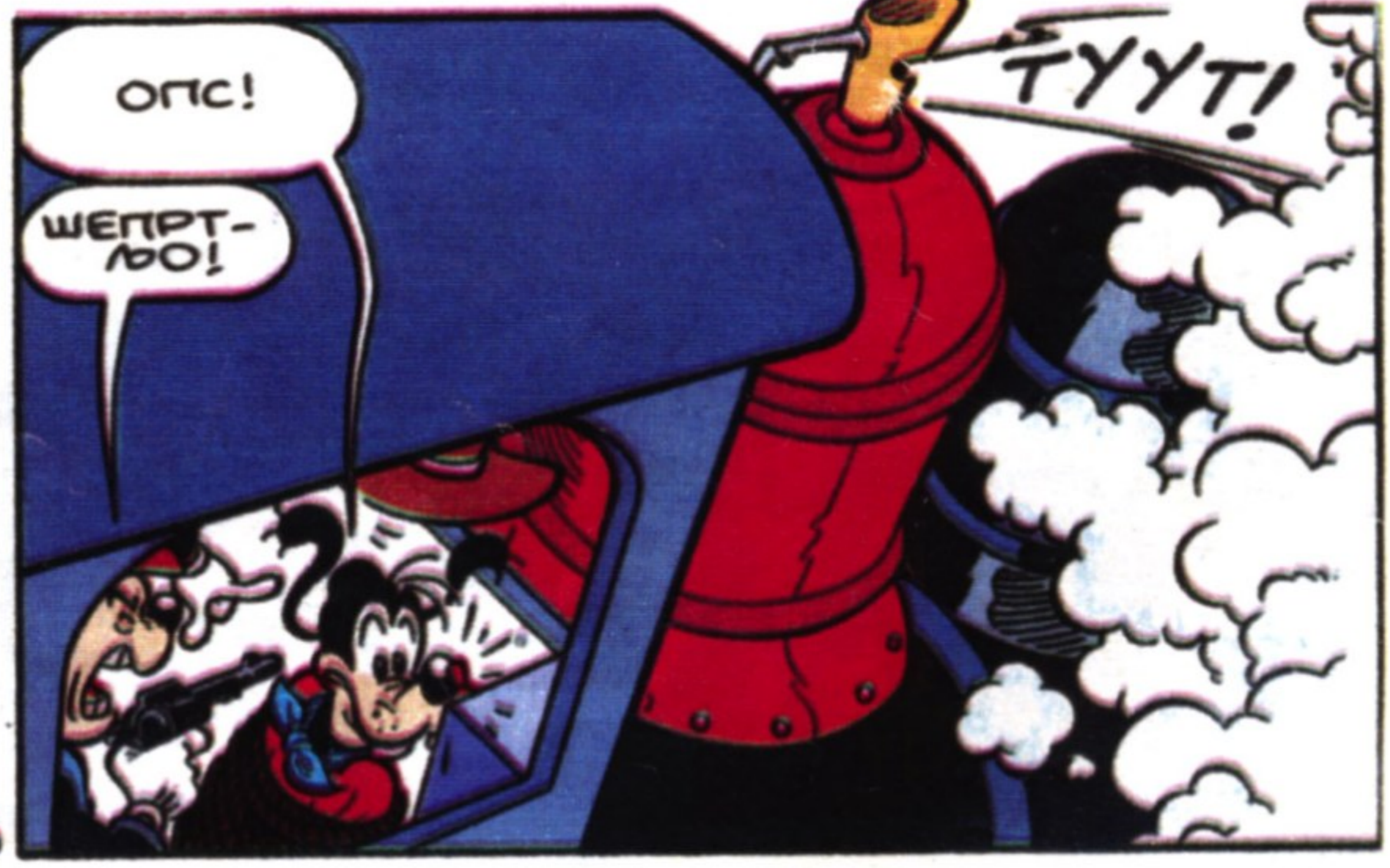
ДА СЕ НИСТЕ МРДНУЛИ ВАС ТРОЈИЦА!
ЈА САМ ЈАКО БРЗ НА ПИШТОЉУ!

А КУДА НАС ВОДИТЕ?

УМУКНИ!

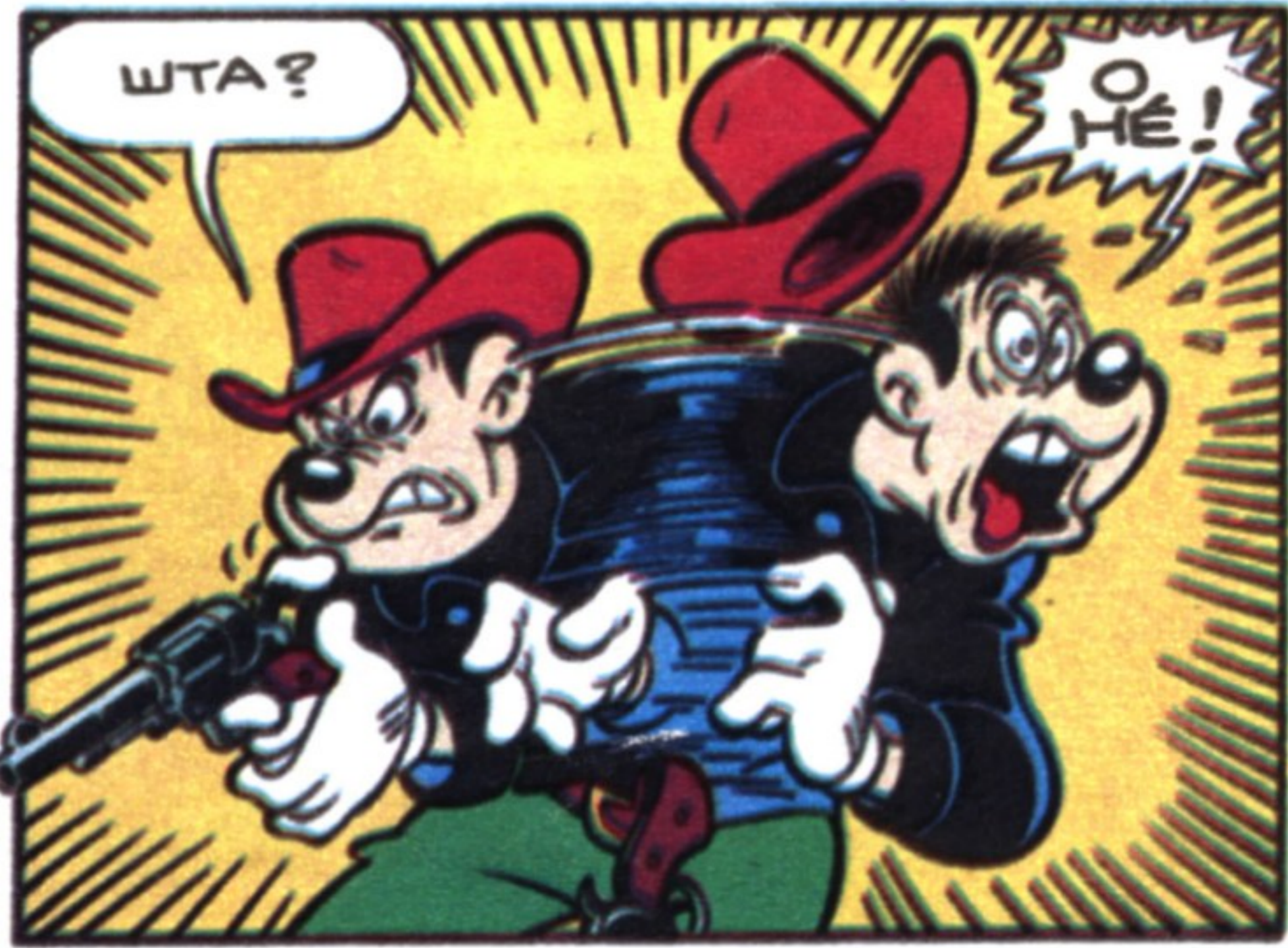
ЈАО! НЕ ВИЧИ ТОЛИКО!

ОПС!

ШЕПТ-ЉО!

ТУУТ!

ХВАЛА ВАМ!
СТИГЛИ СТЕ
НА ВРЕМЕ!

БАШ САМ ТИ
СЕ ОБРАДОВАО,
ЦРВЕНИ
БРАТЕ!

НЕМАМО ВРЕМЕНА ЗА ПРИЧУ!
ТРЕБА ДА СТИГНЕМО У ЗЛАТО-
ГРАД! СТАРА „ПАРКА“ ЈЕ СПРЕМ-
НА ЗА ПУТ!

ДРАГИ ПРИЈАТЕЉИ,
СРЕГАН ВАМ ЈУБИЛЕЈ!

НА
ПОКЛОН
ВАМ ДОВО-
ДИМО ОВЕ
БАНДИ-
ТЕ!

КАС-
НИЈЕ...

НЕ, ШИШО! ИЗМЕНАБЕЊЕ!
ПОКЛОН ПАТКОВГРАДСКЕ
БАНКЕ ЗА 100 ГОДИНА
УДРУЖЕЊА КАУБОЈА!

ДИВНО! СА
ТИМ ПАРАМА
БЕМО ДА ОБНО-
ВИМО ЗЛАТО-
ГРАД!

А ВИ СТЕ ПОМАСНИ
ГОСТИ!

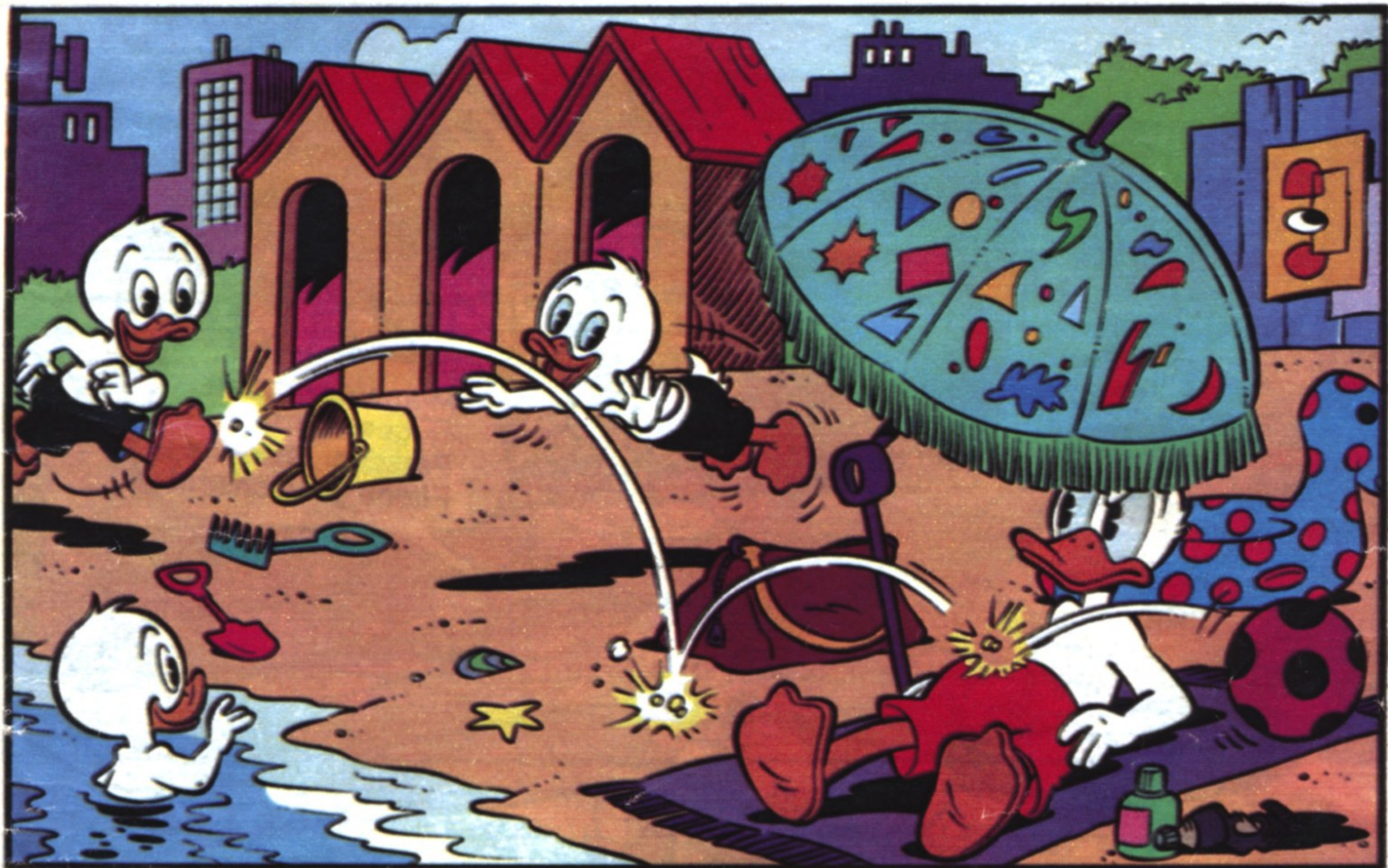

СРЕГА ДА
БАНДИТИ
НИСУ ЗНАЛИ
ЗА ПАРЕ У
ВОЗУ!

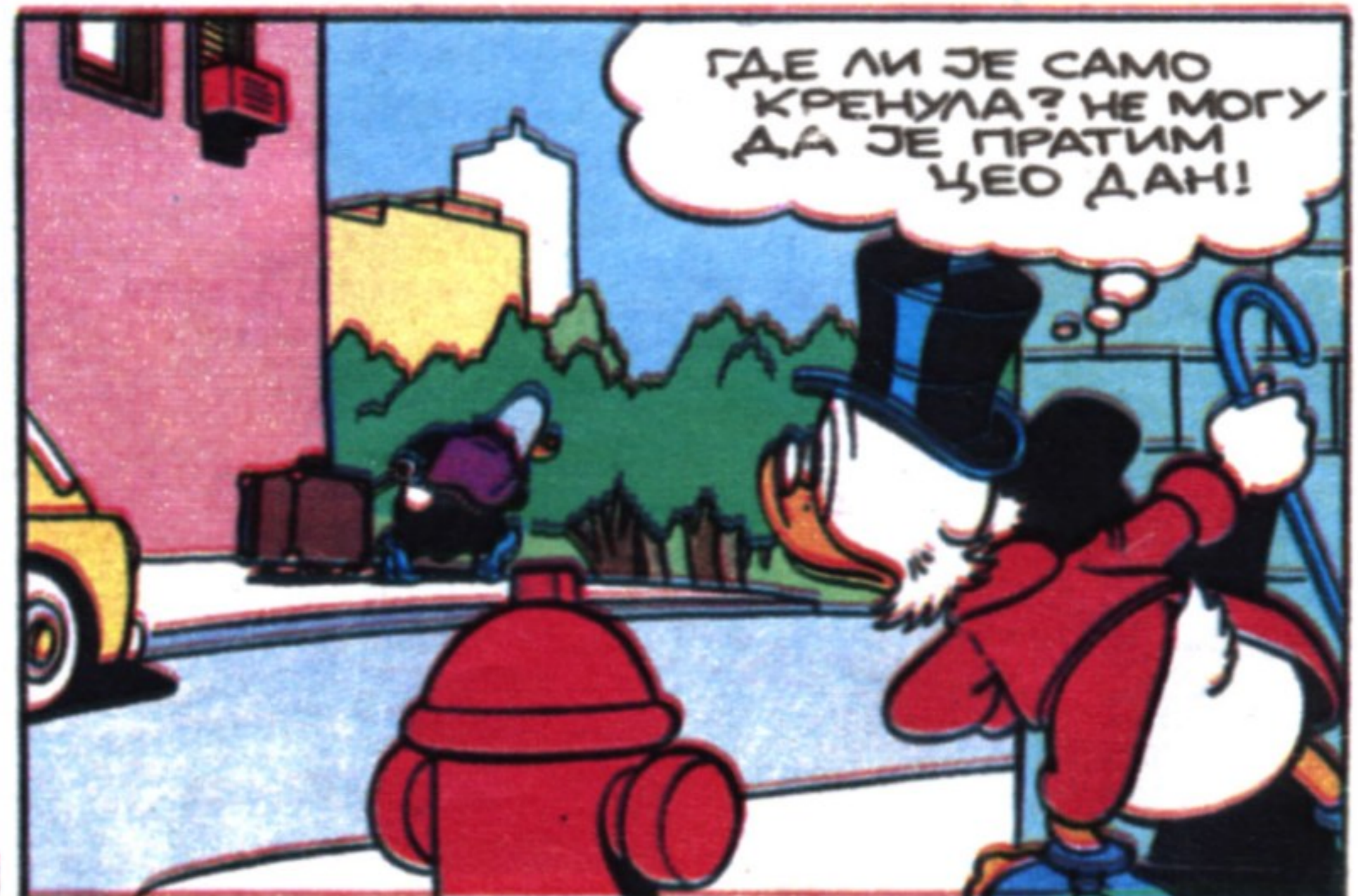
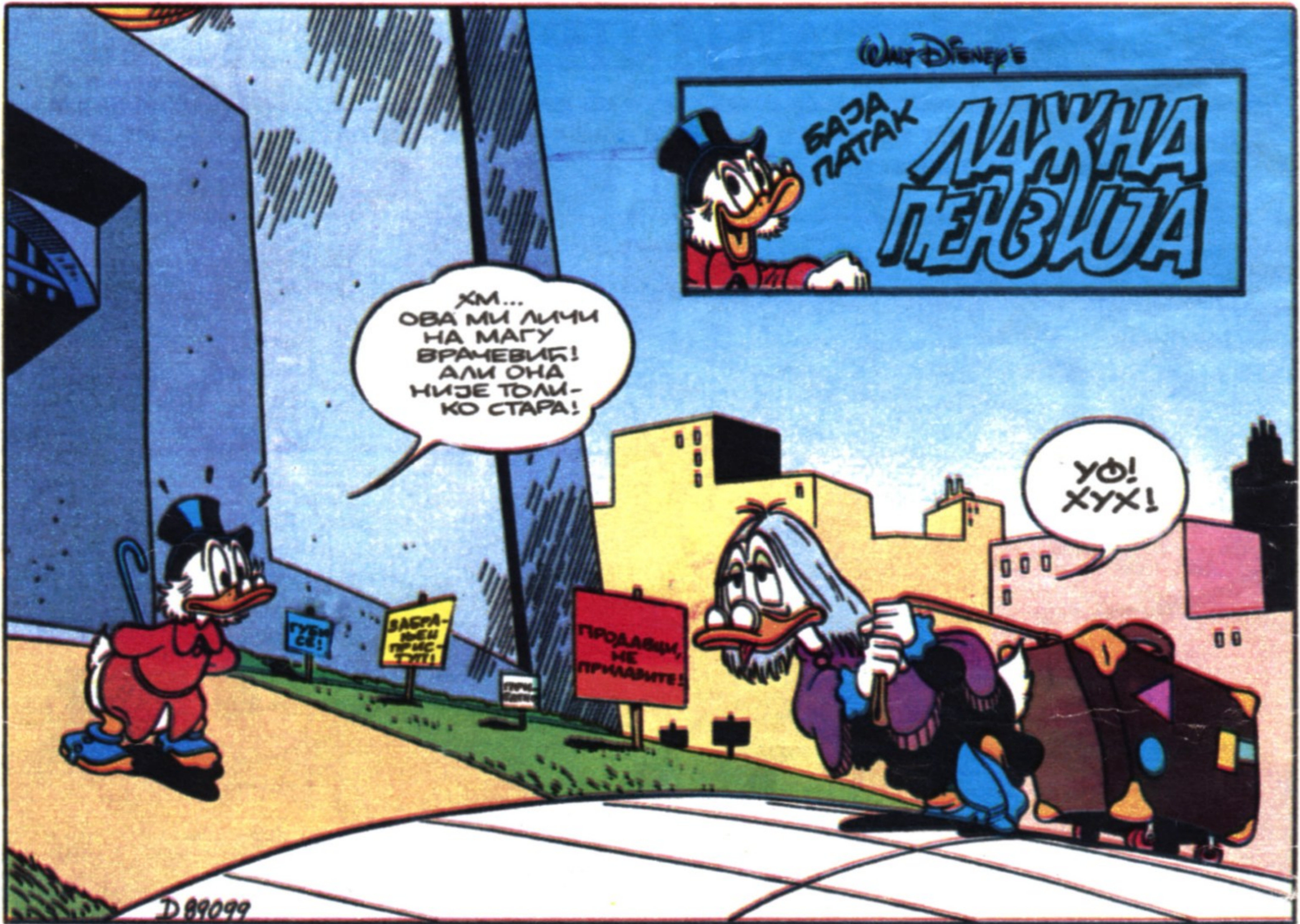
КРАЈ

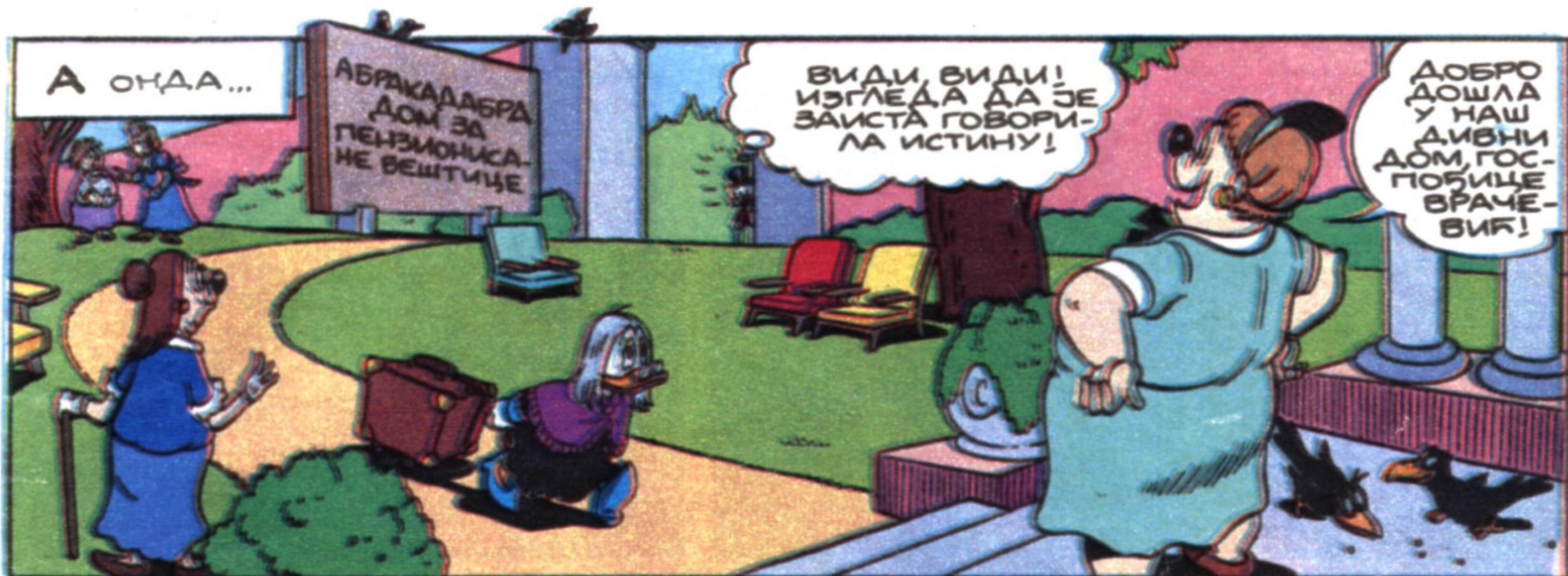
ЗАЛУТАЛИ ПРЕДМЕТИ

Паја и његови сестрићи су приказани на две слике - на плажи и у игри дрвеним коњићима. Шест предмета са горње слике нашло се и на доњој, а ту им није место. Који су то предмети?

РЕШЕЊЕ: уље и крема за сунчање, лопта, кофича, грабуље, лопатица, уље и крема за сунчање.

ЗДРАВО, МАГО!
ДОШАО САМ
ДА ТИ ПОЖЕ-
ЛИМ СРЕДНЕ
ПЕНЗИОНЕР-
СКЕ ДАНЕ!

ЛЕПО. ОД ТЕБЕ, БА-
ЖО! ТИ ТО ИМАШ
И ПОКЛОН ЗА
МЕНЕ?

ИЗВОЛИ! НИКАДА
НЕ БИ ПОГО-
ДИЛА ШТА
ЈЕ!

СВЕТА МЕТЛО!
СРЕДНИ
НОВЧИК!

БАШ ЛЕПО ШТО СИ СЕ ТОГА
СЕТИО, АЛИ ТЕБИ
ЈЕ ОН ПОТРЕБНИЈИ
НЕГО МЕНИ! ЈА САМ
САД СУВИШЕ СТАРА!

ТАКО?

ДА, НА
ЖАЛОСТ!
УЗГРЕД, БУДИ
РЕЧЕНО,
ИСПАЛО ТИ
ЈЕ НЕШТО!

ПАЗИ, СТВАРНО!
ХВАЛА ТИ, МАГО,
НАЗЛЕПШЕ
ХВАЛА!

УРА! МАГА
ЈЕ У ПЕНЗИЈИ! НЕ
МОРАМ ВИШЕ ДА
ЈЕ СЕ БОЈИМ!

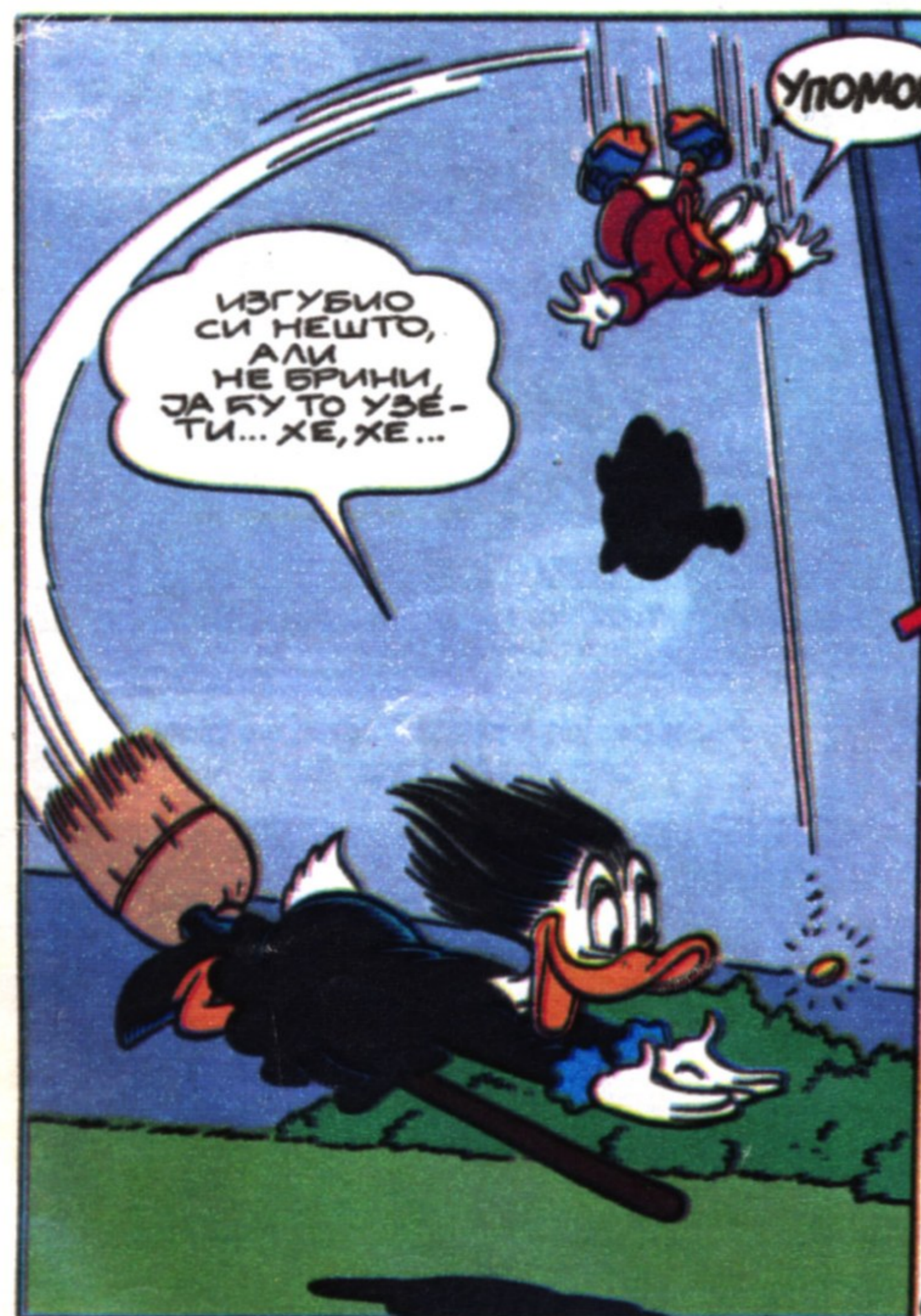
МОГАО САМ ДА ПО-
НЕСЕМ И ПРАВИ
НОВЧИК
УМЕСТО
ОВОГ
ЛАЖНОГ!
МАГА ГА
ВИШЕ НЕ
ЖЕЛИ!

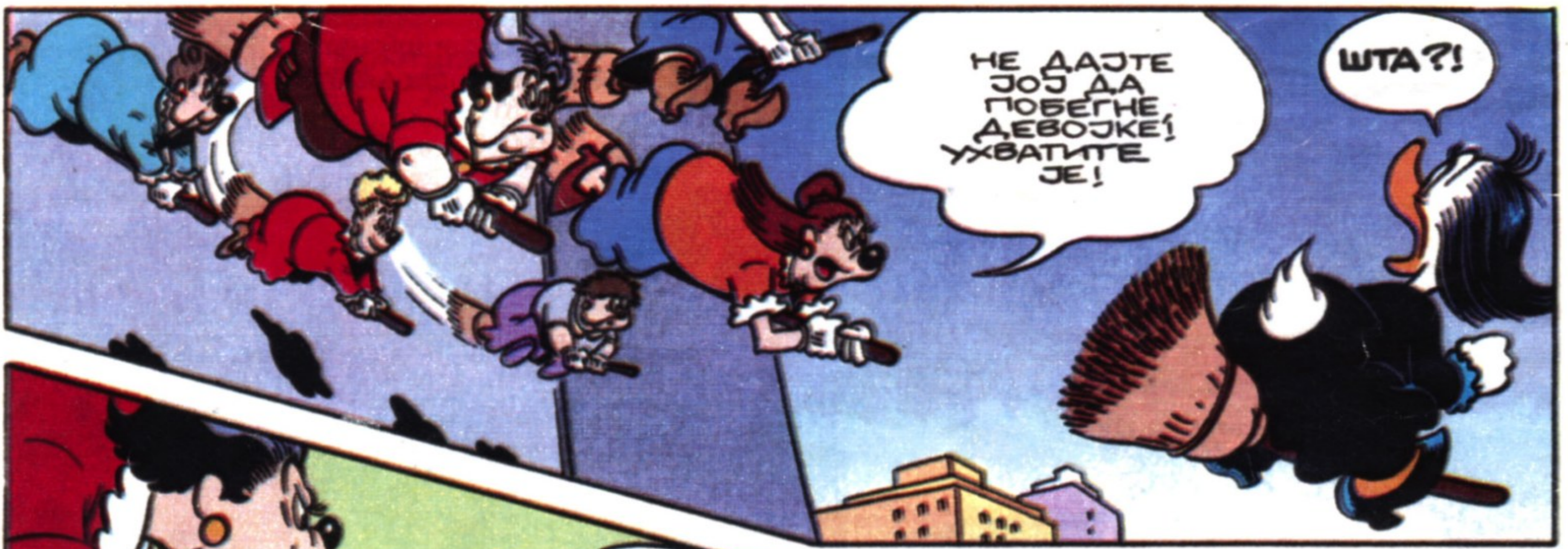

ЗБОГОМ, МАГО!
ЗБОГОМ СВИ АЛАР-
МИ ПРОТИВ
МАГЕ! НЕ МО-
РАМ ТЕ ВИШЕ
ДРЖАТИ ЗАКЉУ-
ЧАНОГ, ДРАГИ
МОЈ СРЕДНИ
НОВЧИ-
КУ!

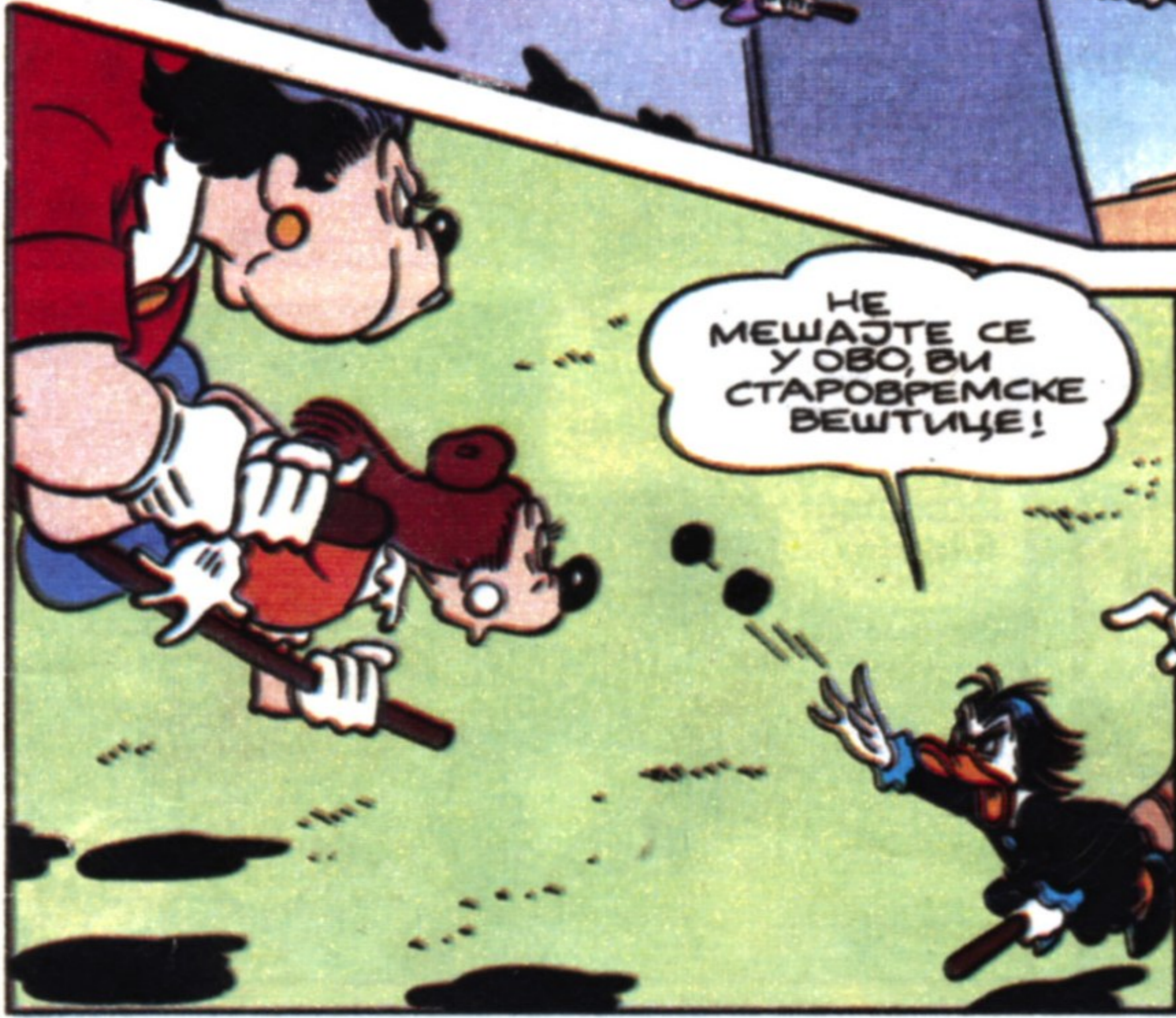

НЕ ДАЈТЕ
ЈОЈ ДА
ПОВЕГНЕ
ДЕВОЈКЕ!
УХВАТИТЕ
ЈЕ!

ШТА?!

НЕ
МЕШАЈТЕ СЕ
У ОВО, ВИ
СТАРОВРЕМСКЕ
ВЕШТИЦЕ!

БОМБИЦЕ!
НИСМО МИ ТОЛИКО
СТАРЕ ДА НЕ УМЕМО
ДА ИЗАБЕМО НАКРАЈ
С ЊИМА!

ОУЈ!
ЊИХОВА
МАГИЈА ЈЕ
ЈАЧА ОД
МОЈЕ!

ПИЈУ
-ПИП!

ЗАШТО НИСТЕ
НА СТРАНИ
СВОЈЕ
КОЛЕГИ-
НИЦЕ?

ЗАТО
ШТО СМО
МИ ДОБРЕ
ВЕШТИЦЕ!

ВРАТИКУ БАЈИ СРЕЊИ НОВ-
ЧИК!

ХМ!

ТРЕБА
НАМ
ЈОШ
МЕТАЛ!

ПУСТИТЕ МЕ, ВИ
БАБУСКАРЕ!

ОВАЈ МАГИЧНИ КАВЕЗ
РЕ ТЕ, КАО ШТО ЗНАШ,
ВРАТИТИ НА ТВОЈУ
ВУЛКАНСКУ ПЛА-
НИНУ! И НЕГЕШ
ИЗАРИ
ПРЕ НЕГО ШТО
СТИГНЕШ
ТАМО!

АБРАКА-
ДАБРА!

ГРРР!

ХО,ХО,ХО!
ОДАВНО СЕ
НИСАМ
ОБАКО
ЗАБАВИЛА!

ПОЛАКО, ДЕВОЈКЕ!
НЕ ЗАБОРА-
ВИТЕ ДА
СМО ОТИШЛЕ
У ПЕНЗИ-
ЈУ!

КАСНИ-
ЈЕ...

НЕ ЗНАМ КАКО
ДА ВАМ ЗАХВАЛИМ
ШТО СТЕ МИ СПАСЛЕ
МОЈ СРЕЊИ
НОВЧИК!

БАШ
СМО
ИМАЛЕ
ЧАРОВНО
ПОПДАНЕ!

А ОД СВЕГА
НАЈВИШЕ ВО-
ЛИМО ЧОКО-
ЛАДНЕ БОМ-
БОНЕ!

БАЗО, АКО ТИ ОПЕТ ЗА-
ТРЕБА ПОМОГ, САМО
ТЕЛЕФОНИРАЈ! А ШТАП
БЕМО САКРИТИ НА
НЕКО СИГУРНО МЕС-
ТО- ЗА НЕ ДАЈ
БОЖЕ!

ХО,ХО!

ХИ,
ХИ!

КРАЈ

ВЕЛИКА СЕЛИДБА

Сви су знали да је Маја необична девојчица. Она је умела да уради све шта би замислила. А много тога би замислила. Најбрже је трчала, возила бицикл, најбрже се пела на дрво, најбрже је писала саставе из српског. Таква је била Маја. Нико ипак није могао ни да замисли да ће та иста Маја, црвенокоса и хитронога, да пресели своју породицу! Била је то чиста истина, јер све је потекло од ње, Маје. Није се смирила док са својим другарицама Аном и Аницом није пронашла стару кућу која је некад припадала њеној баби и деди. Тамо је њена мама провела детињство. Видела је Маја и дрво под којим се мама љуљала кад је била мала, видела је и стару веранду у којој је, док су дани у пролеће били још свежи, било тако топло и удобно.

– Мама, све сам видела: и башту, и стари орах и веранду. Једино се нисам прошетала по собама да утврдим како ћемо сви да се распоредимо у тој кући – рекла је Маја кад се вратила.

Мама је била благо речено запањена.

– Мајо, о каквом то пресељењу причаш? Како си то ишла у нашу бившу кућу без питања? Тамо сад живе други људи. Они су ту кућу купили од нас! – узбуђивала се мама.

– Е, сад је време да ми ту кућу купимо од њих! И то нису неки други људи, него баба Нада и деда Раде... а они су тако усамљени. Њихов син је негде у белом свету и није у шеми да се враћа, тако су ми рекли. Лепо сам видела да само чекају кад ће неко да их узме под своје. Маме ми, тебе ми... – говорила је убедљиво Маја и бечила очи што је чинила увек кад би хтела да некога у нешто убеди. – Значи, купујемо кућу заједно са бабом и дедом – огласи се Мајин брат Саша и додаде: Ју-хуу, имаћу две бабе и једног деду!:

– Не можемо ми ништа да купимо. Па није кућа колико кило хлеба! И вас двоје, не гурајте нос тамо где му није место – рекла је мама.

– Е, није тако – рекла је Маја. – Ти, мама, немаш благе везе с бизнисом. Обавестићу тату. Видим ја да морају мушке главе да се питају.

За дивно чудо, тата је показао право разумевање за Мајину акцију рекавши да бар могу да

посете те старе људе. Тако су Маја, Саша, мама и тата кренули једне недеље у насеље на брду на коме се у невеликој групи кућа налазила и она у којој је Мајина мама провела детињство. Мајина бака није хтела са њима. Рекла је да не може да се „потреса“ јер не жели да гледа како се променило све оно што су она и деда некада својим рукама стварали.

Онда се некако све лако и само од себе одвијало. Баба Нада и деда Раде као да су их очекивали. На столу је било слатко од кајсија и старински колачи, мирисне ванилице. После је Маја причала како је мама скоро „откачила“, толико се узбудила док је разгледала сва она чаробна места из свог детињства. Никако није могла да седне, само се шеткала унаоколо, разгледала, завиривала, скоро је подетињила.

– Јао, овде је било најбоље место за жмурку! Јао, у овом ћошку сам држала кавез са птицама! – говорила је мама Милица.

И све тако, „овде сам ово, а овде сам оно...“

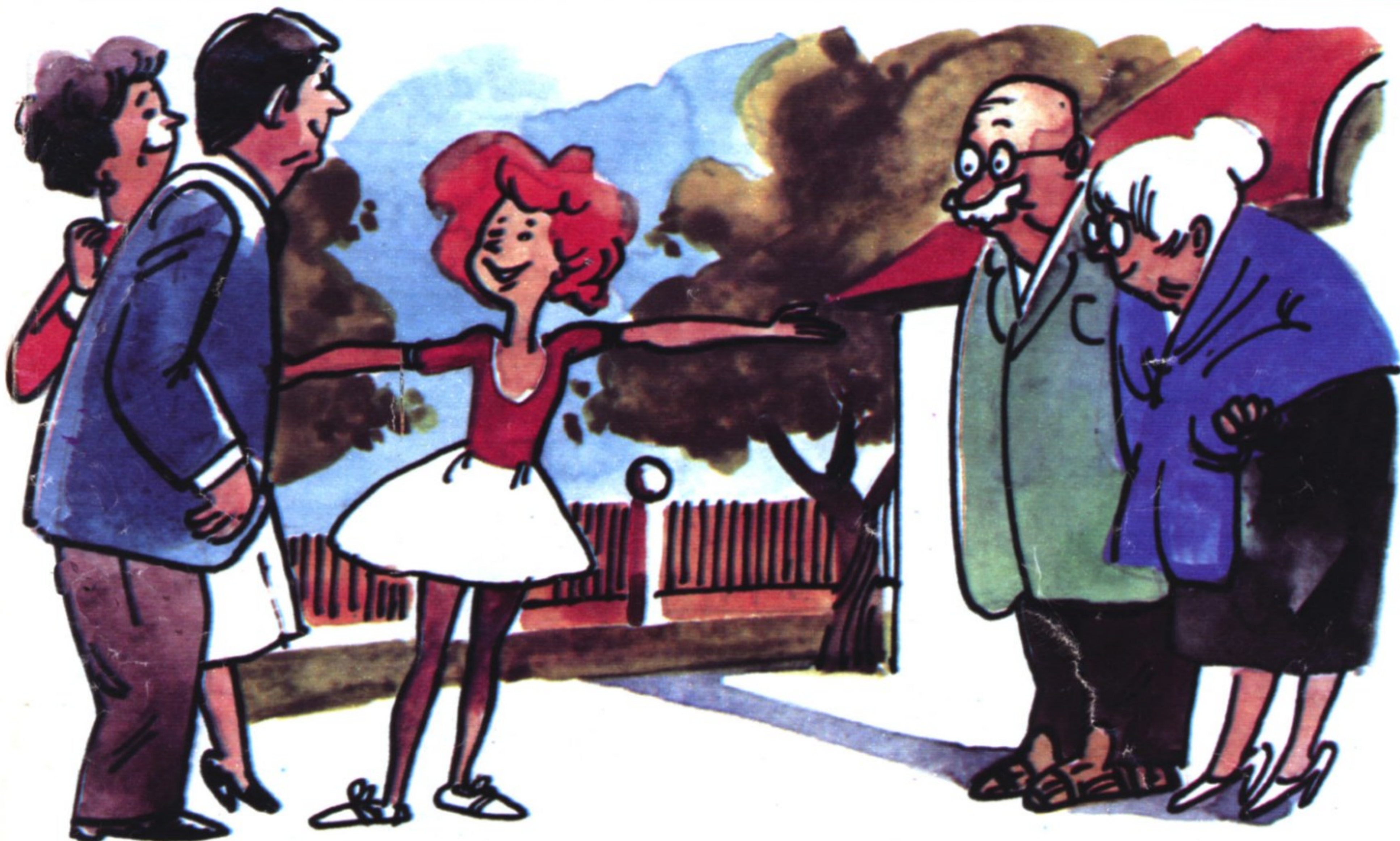
Онда је Мајин тата одједном кренуо, мушки и пословно, да поставља питања, па се тако сазнало да су баба Нада и деда Раде тако рећи сами. Њихов син био је негде у Канади и поручио је да се неће враћати. А ако и дође, купиће он бољу кућу. Тако су деда и баба решили да брину сами о себи. Кућа се може повољно продати ономе ко ће се о њима бринути.

– Ето, децо – рекао је деда Раде обраћајући се Мајиној мами и тати – то би, на пример, могли бити ви... Милица је некад живела у овој кући, па је ред да кућа опет буде њена. Места има, хвала Богу, за све довољно...

– Али, ми немамо пара! – огласио се одједном Саша испод стола.

Сви су се насмејали. Али и поред ове мудре Сашине упадице, тата и деда Раде су се брзо договорили и после је Мајина мама причала да су се брже одлучили на куповину куће него што би она купила хаљину.

Деда Раде је онда из подрума донео неко врло старо вино да наздраве плановима и договорима. Било је некако свечано и посебно узбудљиво Мајина мама је сва блистала од среће, причала је Маја сутрадан Ани и Аници.

Кренули су у обилазак куће. Деда Раде им је све показао и при том се шалио и смејао да су му се лице и брада тресли.

– Видећеш, синко, шта ће да те снађе кад преузмеш бригу над овом кућом – говорио је. – Погледај само у каквом су стању олуци – рекао је и ногом лупио по олуку који је одмах отпао.

– Ју, црни Раде, ти си полудео. Тако се не говори купцима – секирала се баба Нада.

– Ништа се ти не брини, морам све да им покажем, а не после да испадне да сам им продао рог за свећу. Да се на време предомисле – мирно је говорио деда Раде.

– Ништа се ви не брините, тетка Надо, нећемо се ми предомислити – рекла је мама Милица. – Ово је моја стара кућица лепотица. Мало је оронула и остарила, али ми ћемо је подмладити.

Онда је мама наставила да по башти тражи чаробна места свог детињства, и опет се растрчала као кад су дошли.

– Јао, стари орах се још добро држи... тамо уз ограду смо имали дивне јесење хризантеме...

Маја јој је рекла „а смири доживљај, али ништа није помагало.

– Где је Саша?! – тргла се одједном мама Милица. Није више била девојчица и из детињства брзо се вратила у своју садашњу улогу маме.

– Где је Саша? – поновила је узнемирено.
– Ту је дете, не мож' да се изгуби – умиривали су је деда и баба.

– Не знате ви њега! – рекла је мама и стала

да дозива: Саша! Саша! Сад су сви кренули да га траже и дозивају. Целу су башту претражили. Мама је истрчала на улицу и викала: Саша!

Тата јој је рекао да се смири, а онда је и сам почео да дозива: Саша! Саша!

– Знам ја његове шеме – рекла је Маја. – 'Ајде, уђите ви лепо у кућу, опустите се, попијте мало вина које вам је Бог дао, то јест деда Раде.

Зачудо, моторци су је послушали, а Маја је кренула у обилазак. Уједно јој се пружила прилика да добро прегледа кућу у којој ће живети. Завиравала је у собе, ходнике, закључила како је супер да се више неће гурати у тесном стану, сишла је и у подрум, претражила степениште, али за разлику од матораца није викала Саша! Саша!, већ је ишла тихо, као мачка. Знала је она свог брата који, ако се узјогуни, неће изаћи на видело до сутра у подне. А дотле ће мама да „одлепи“, говорила је Маја сама себи.

Кад је кренула на таван, знала је тачно да ће га тамо наћи. И стварно. Саша је седео у једном углу. Ни мање ни више него у старом, прашњавом голубарнику. Прелиставао је неке пожутеле часописе.

– Шта радиш? – упитала га је сасвим мирним гласом Маја.

– Читам – исто тако мирно одговорио је Саша.

Када су се мало касније Саша и Маја појавили, мама је скочила и повикала:

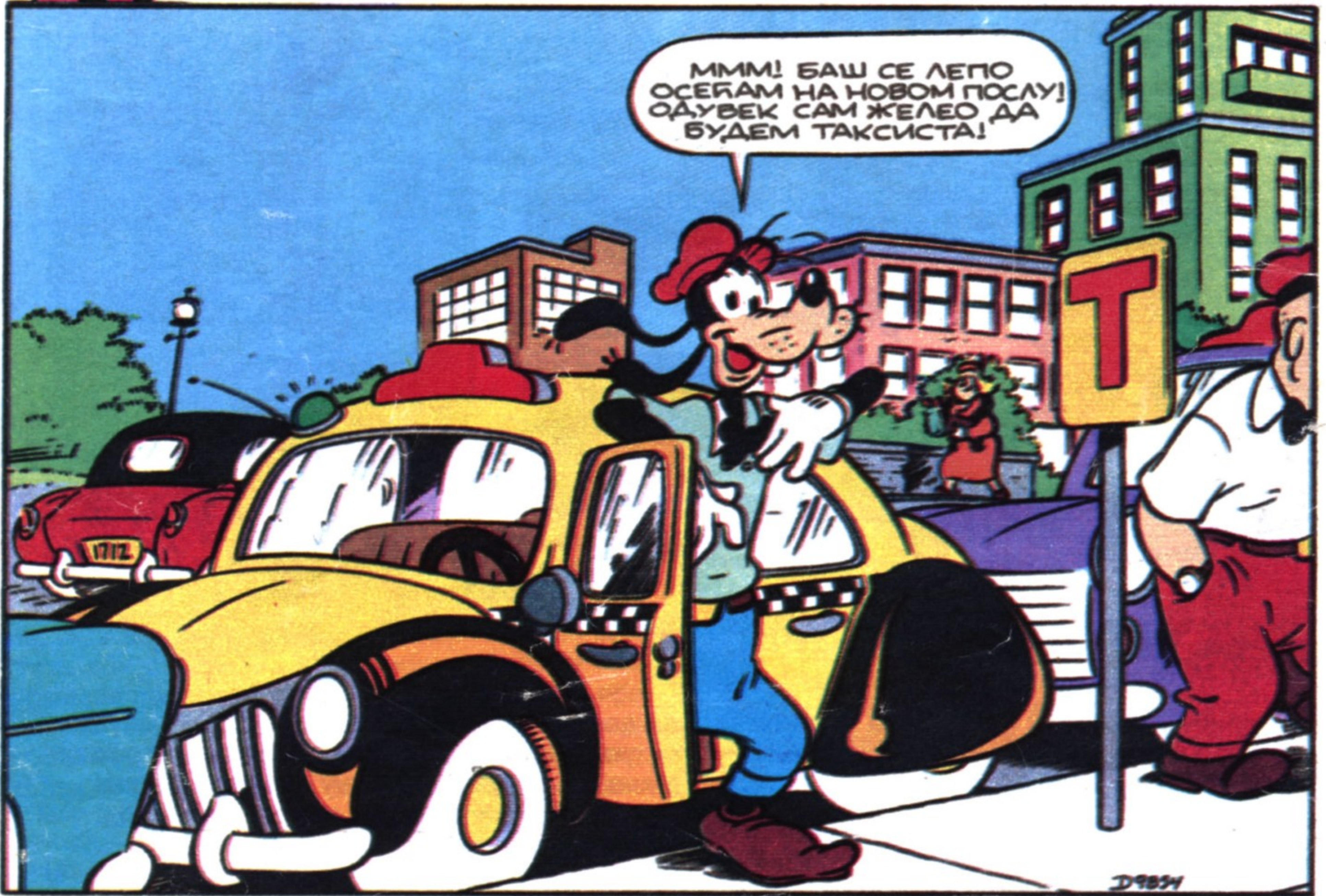
– Црно дете, где си до сада?
– Обилазио кућу. Можете да је купите – мирно је одговорио Саша.

Љиљана Смиљанић

Walt Disney

КО ЧЕРА ТАЈ ДОЧЕРА

МММ! БАШ СЕ ЛЕПО
ОСЕЋАМ НА НОВОМ ПОСЛУ!
ОДУВЕК САМ ЖЕЛЕО ДА
БУДЕМ ТАКСИСТА!

ВОЗИШ ПОЛАКО, А
ПАРЕ САМО КАПЉУ!

АЛИ, ИЗА УГЛА...

ПЛАЧКА!
УПОМОГ!

БРЗО У
КОЛА!

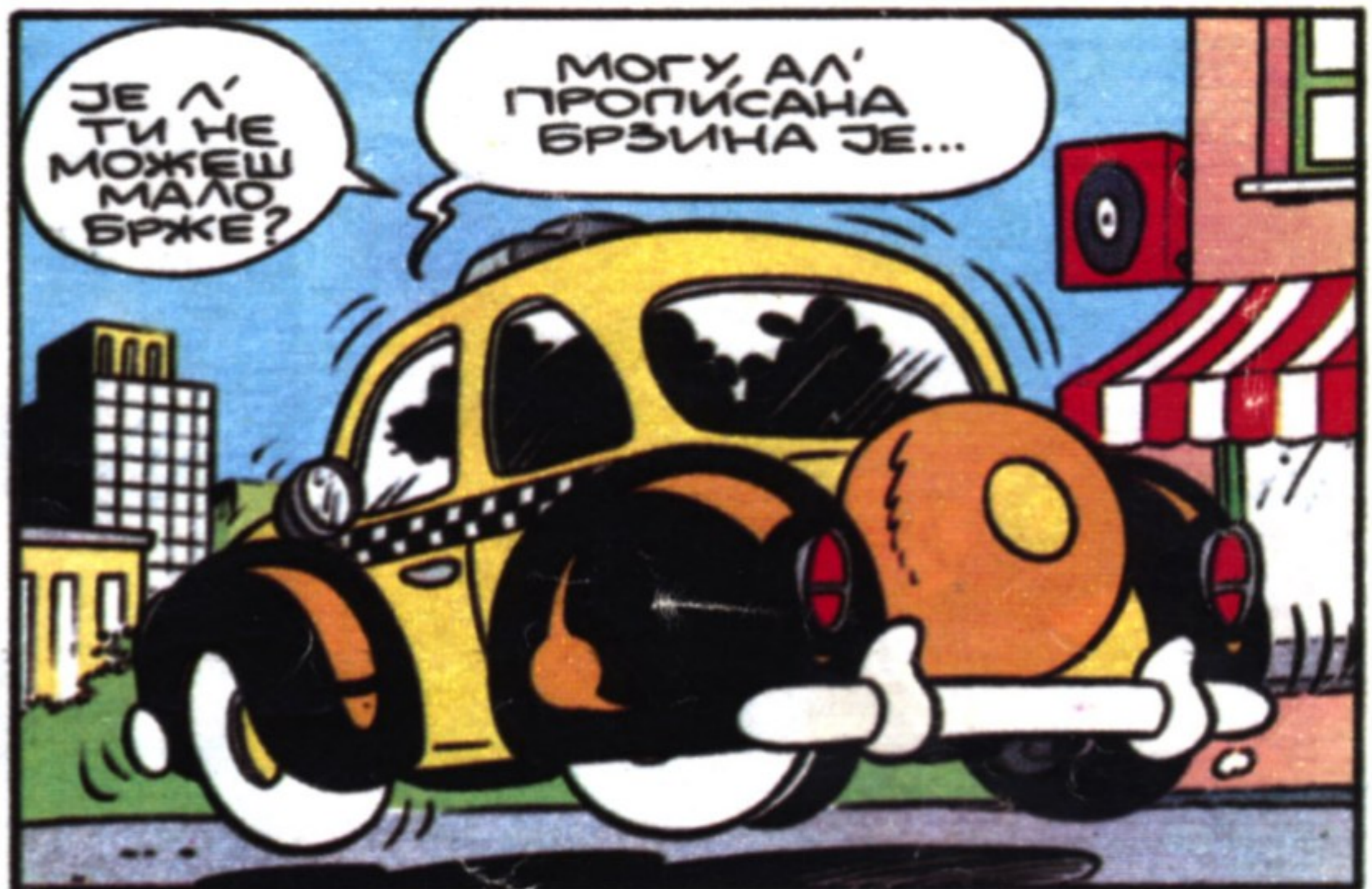
НЕБЕ ДА УГАЛИ!

ТУПАНЕ!
А РЕКАО САМ
ТИ ДА НАШТЕЛУ-
ЈЕШ ПАЉЕЊЕ!

КРРР!
КРРК!

БЕЖИМО!

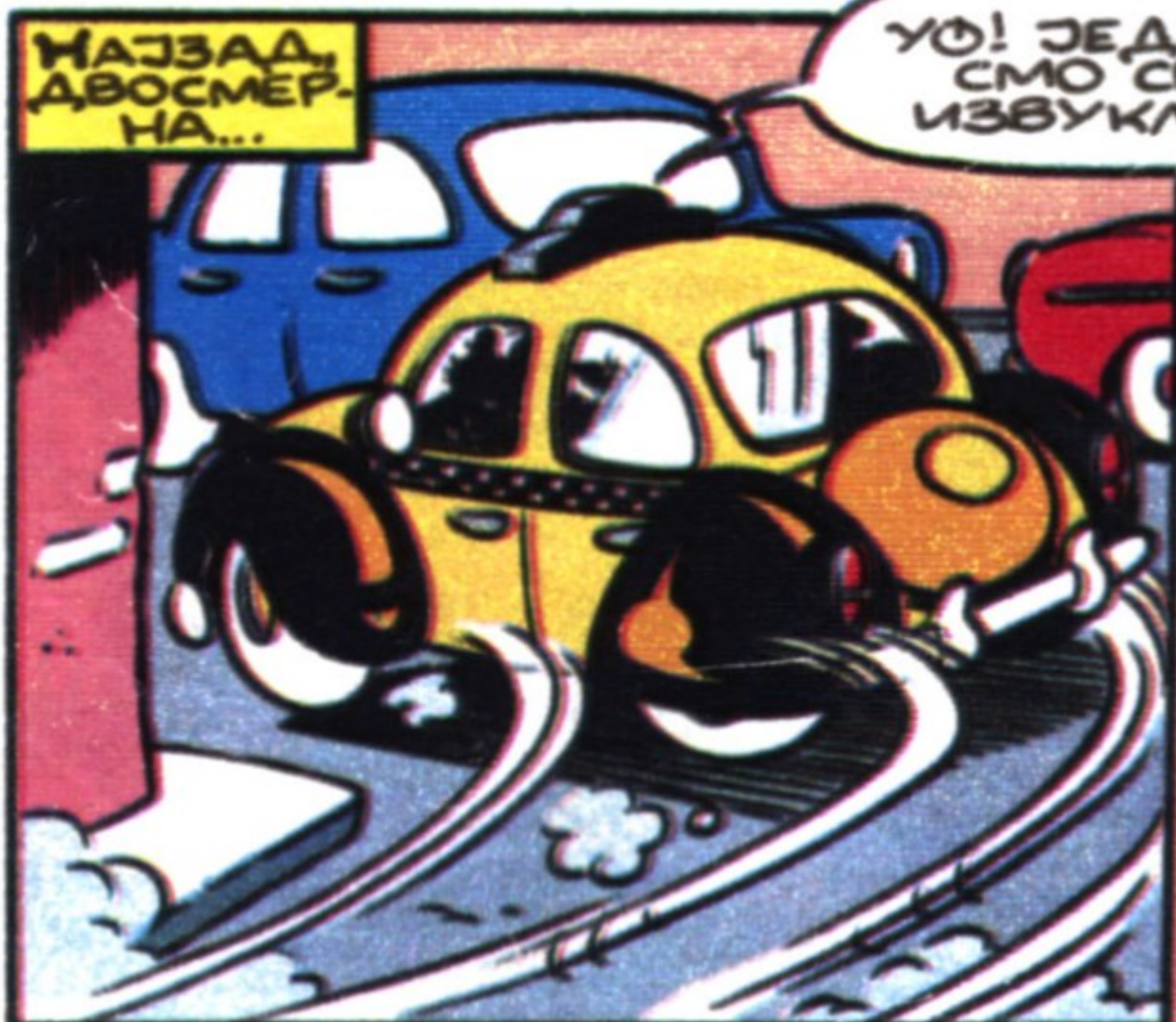

ОХ!
ЈЕСТ, ДА ЈЕ
МУШТЕРИЈА
УВЕК У ПРАВУ...

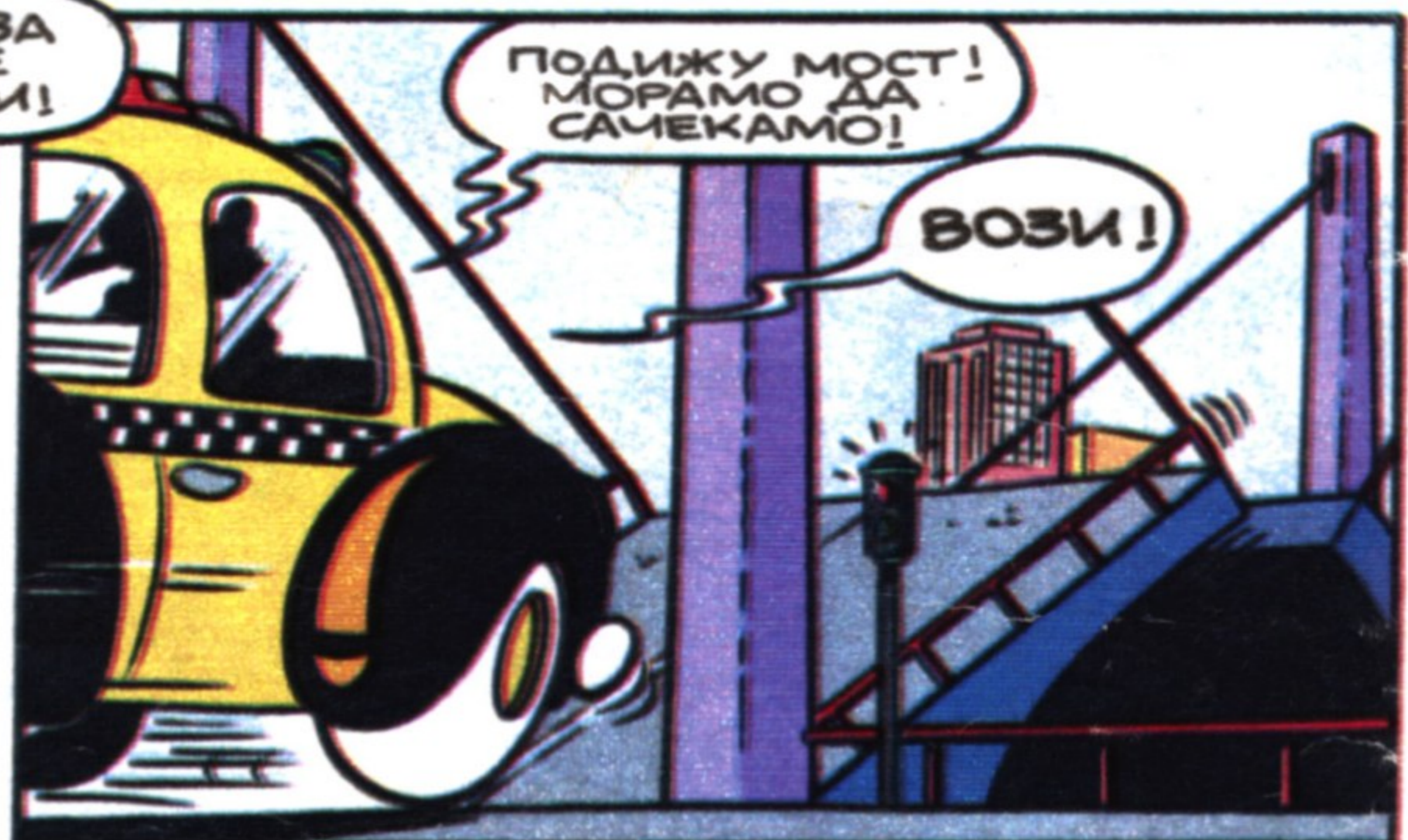
ЛУДАК НА
ПУТУ!

ВОЗИШ У
СУПРОТНОМ
СМЕРУ!

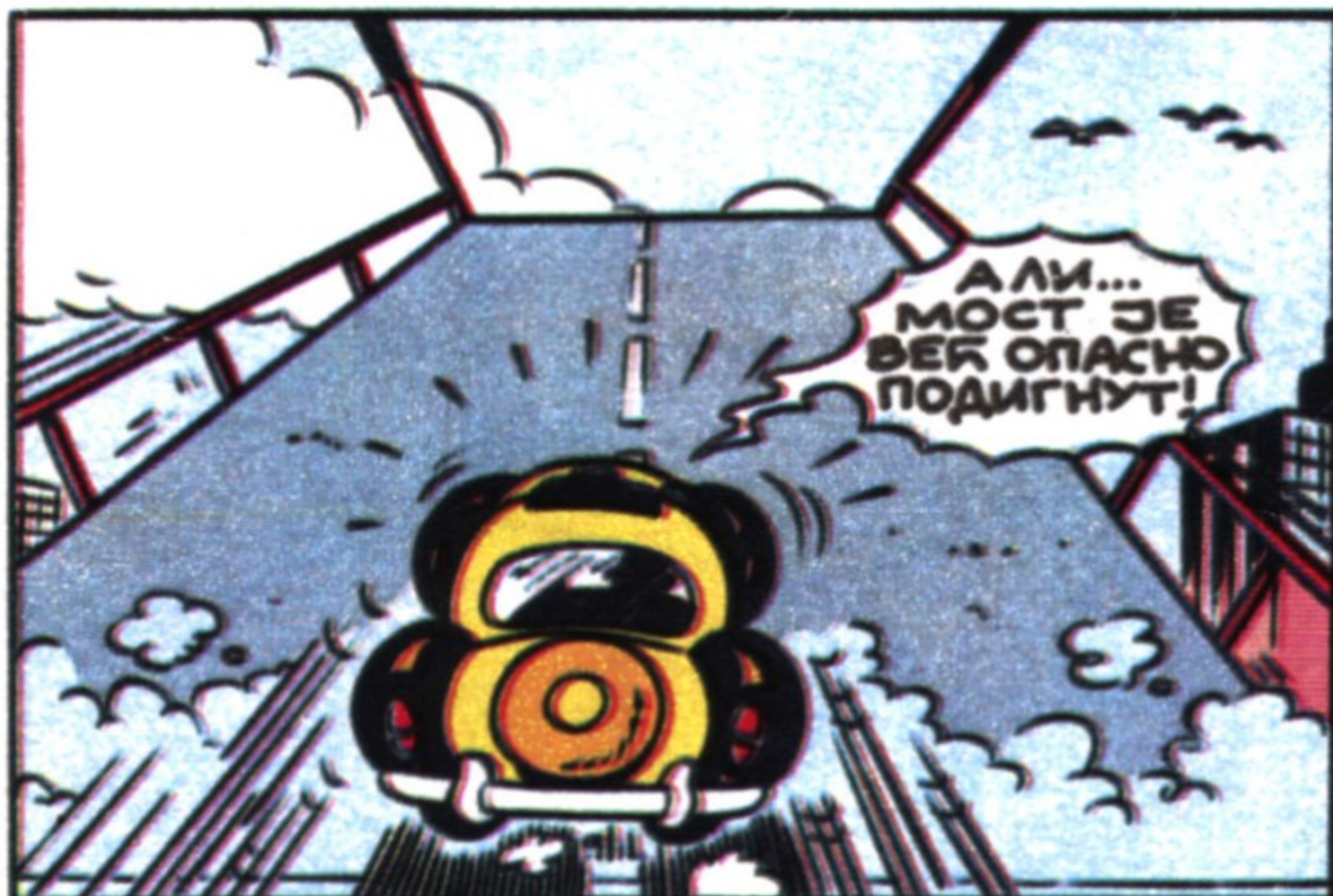
НАЈЗАД
ДВОСМЕР.
НА...

УО! ЈЕДВА
СМО СЕ
ИЗВУКЛИ!

ПОДИЖУ МОСТ!
МОРАМО ДА
САМЕКАМО!

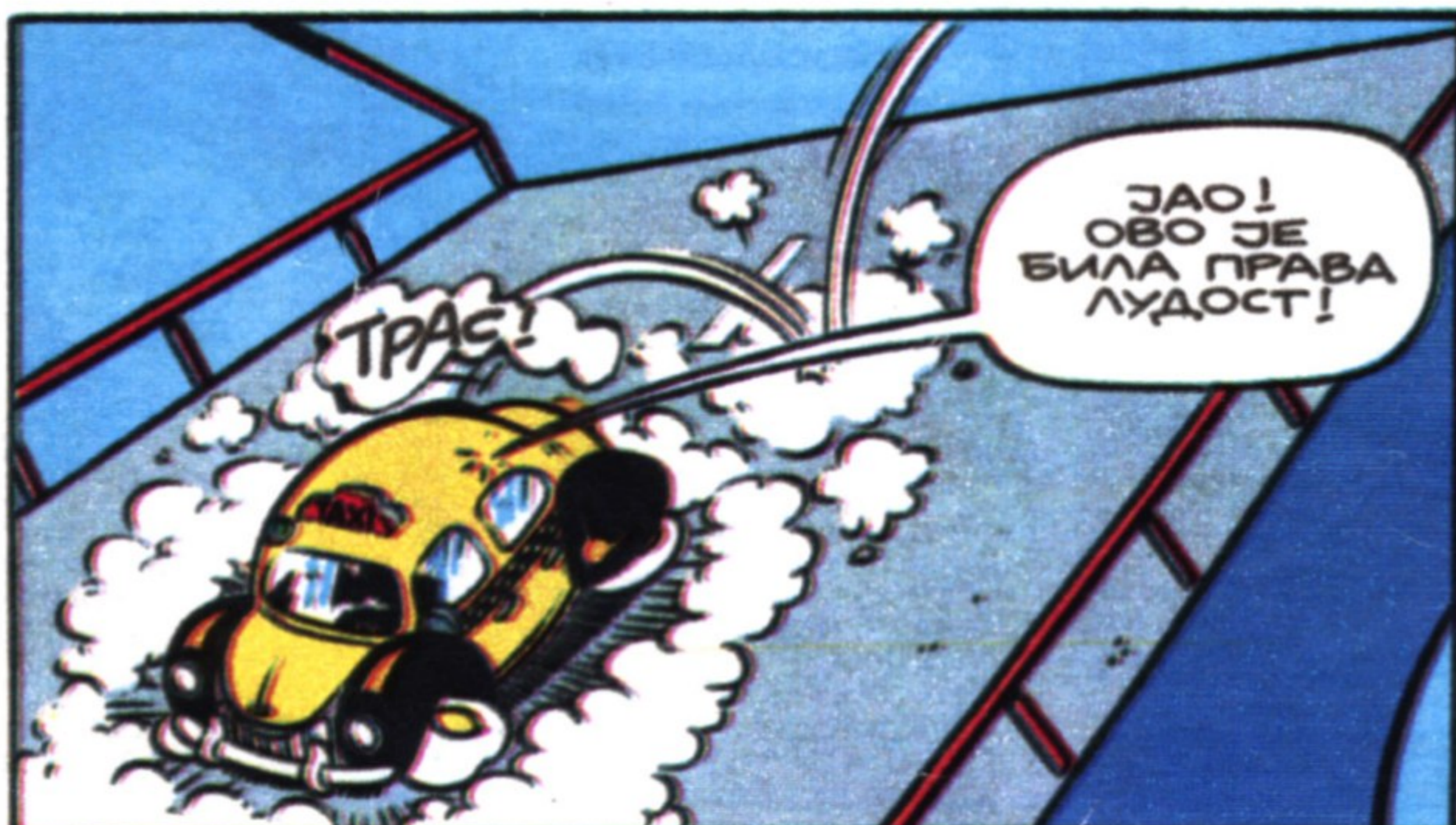
ВОЗИ!

АЛИ...
МОСТ ЈЕ
ВЕЉ ОПАСНО
ПОДИГНУТ!

ВРКУВ!

ЈАО!
ОВО ЈЕ
БИЛА ПРАВА
ЛУДОСТ!

ТРАС!

УБРЗО...

ПОЛИЦИЈА!
ДАЈУ МИ
ЗНАК ДА СЕ
ЗАУСТА-
ВИМ!

ДА СЕ СЛУЧАЈНО НИСИ ЗАУСТАВИО... НАС ЈУРЕ!

МИ СМО ПЉАЧКАШИ БАНКЕ!

ШТА?! ЗАШТО МИ ТО НИСТЕ ОДМАХ РЕКЛИ?

ПА, ЈА ПОМАЖЕМ БАЏДИТИМА!

ЕВО, ОДМАХ!

УБИ У ЛИОТ! БРЗО!

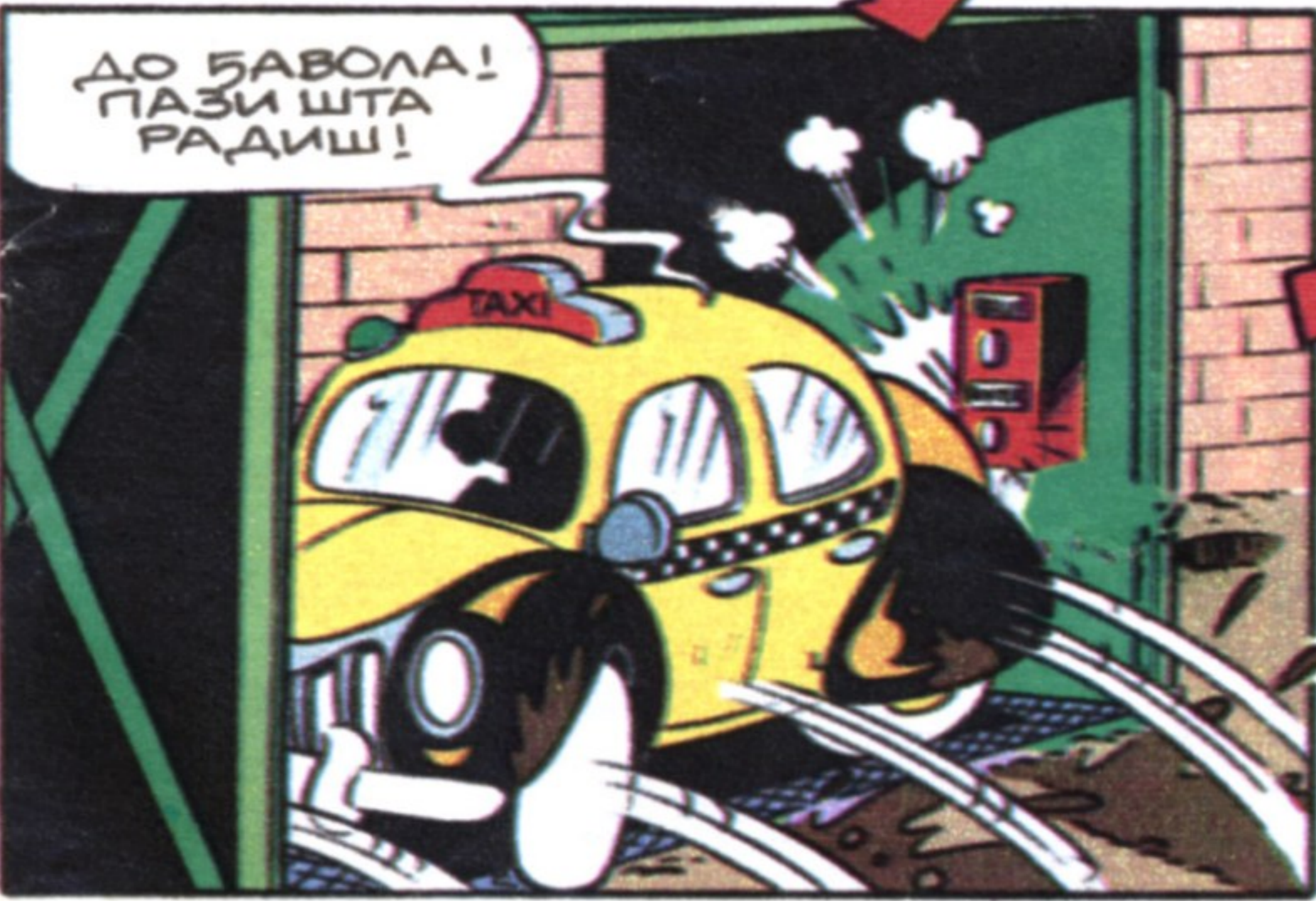
ЈАО! ЛИОТ СЕ ДИЖЕ!

ШКРИП!

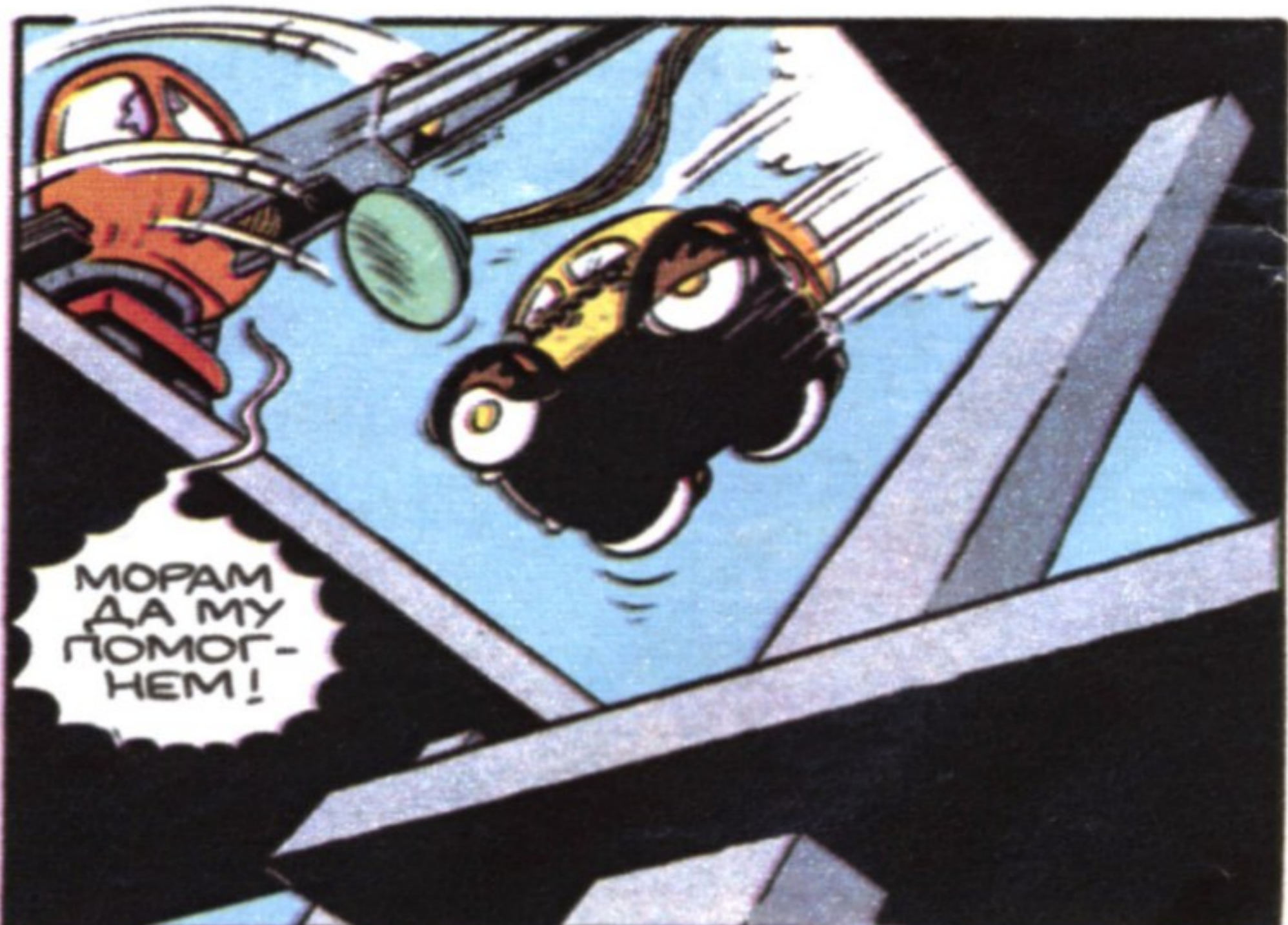
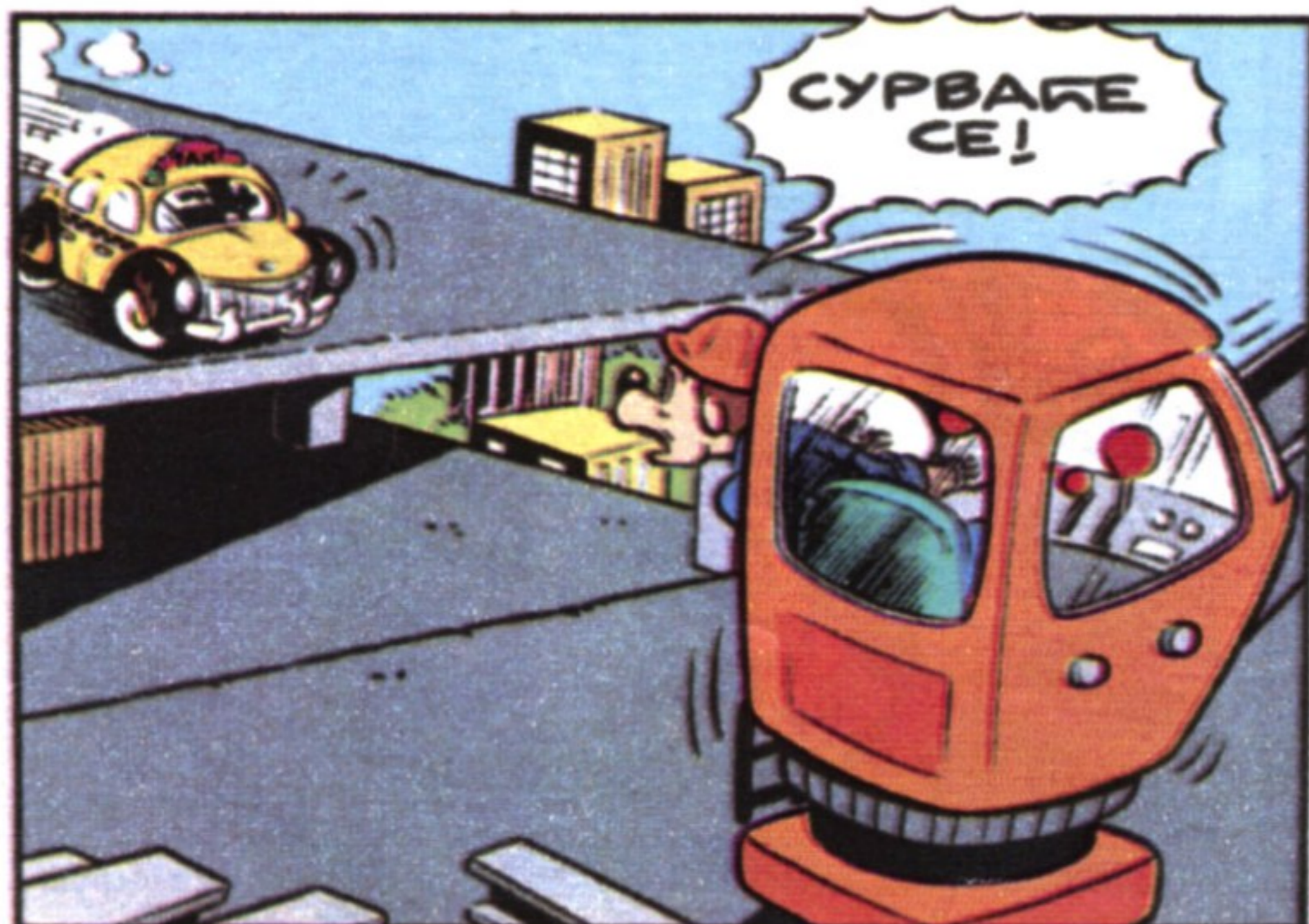
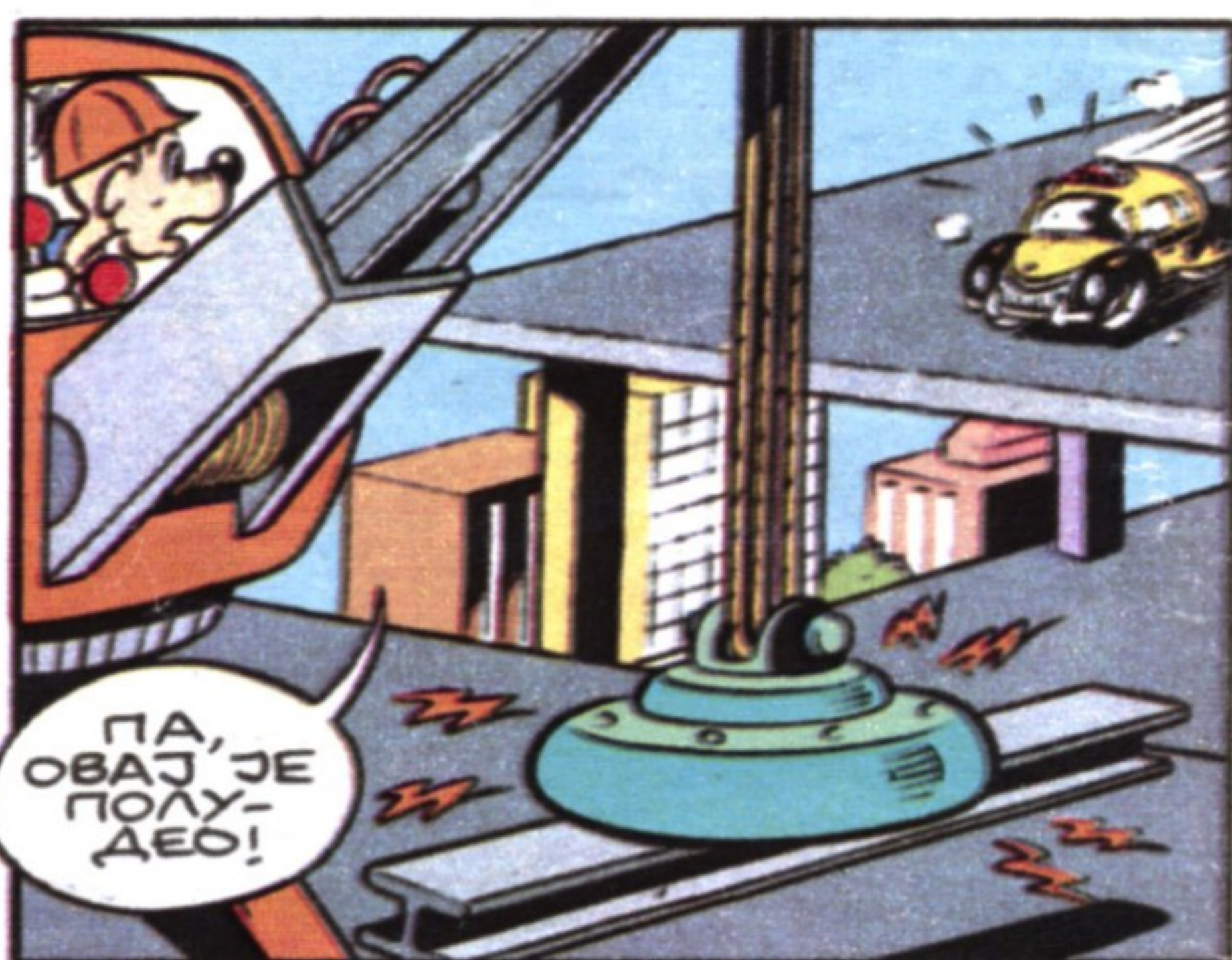
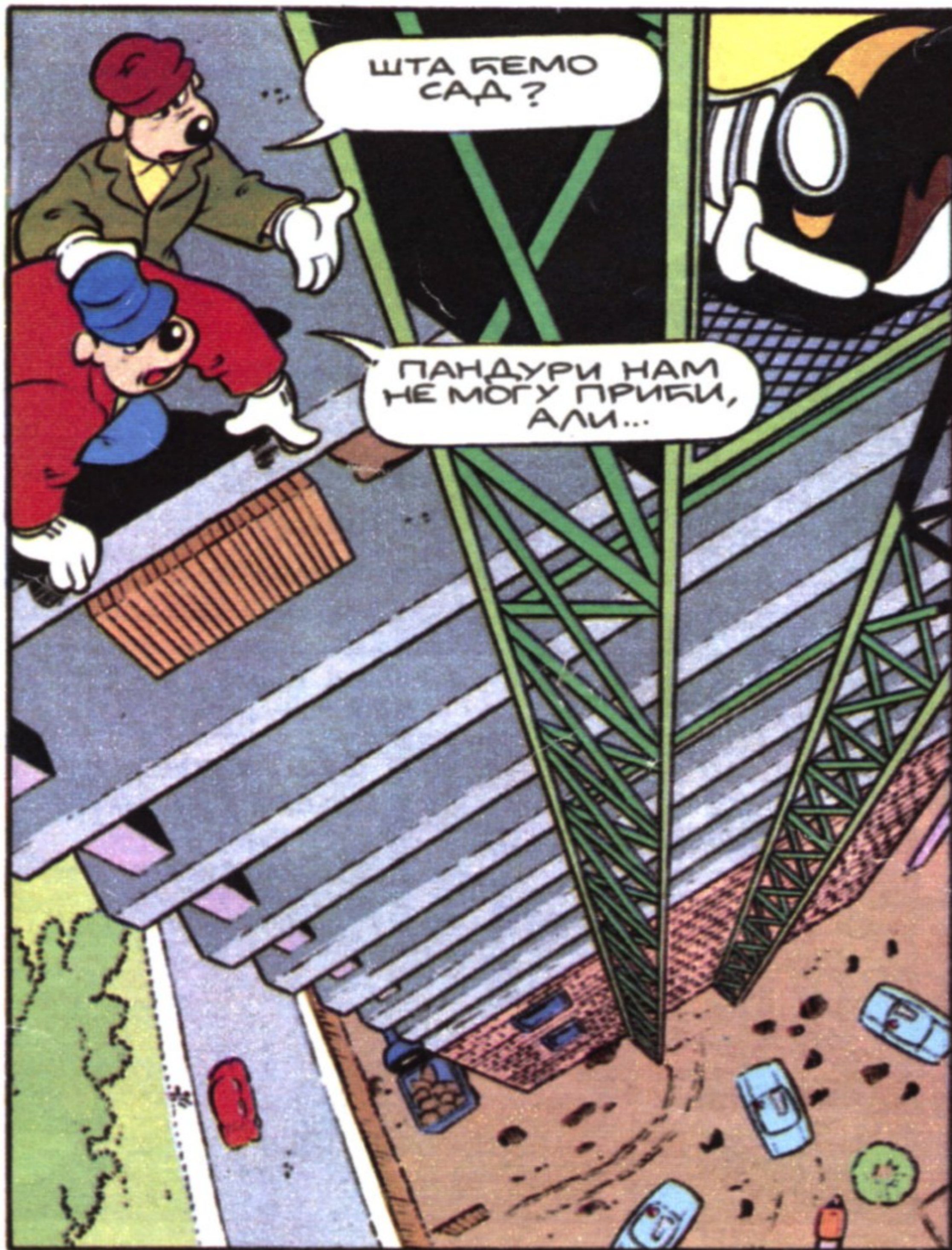
ОДОСМО НЕБУ ПОД ОБЛАКЕ!

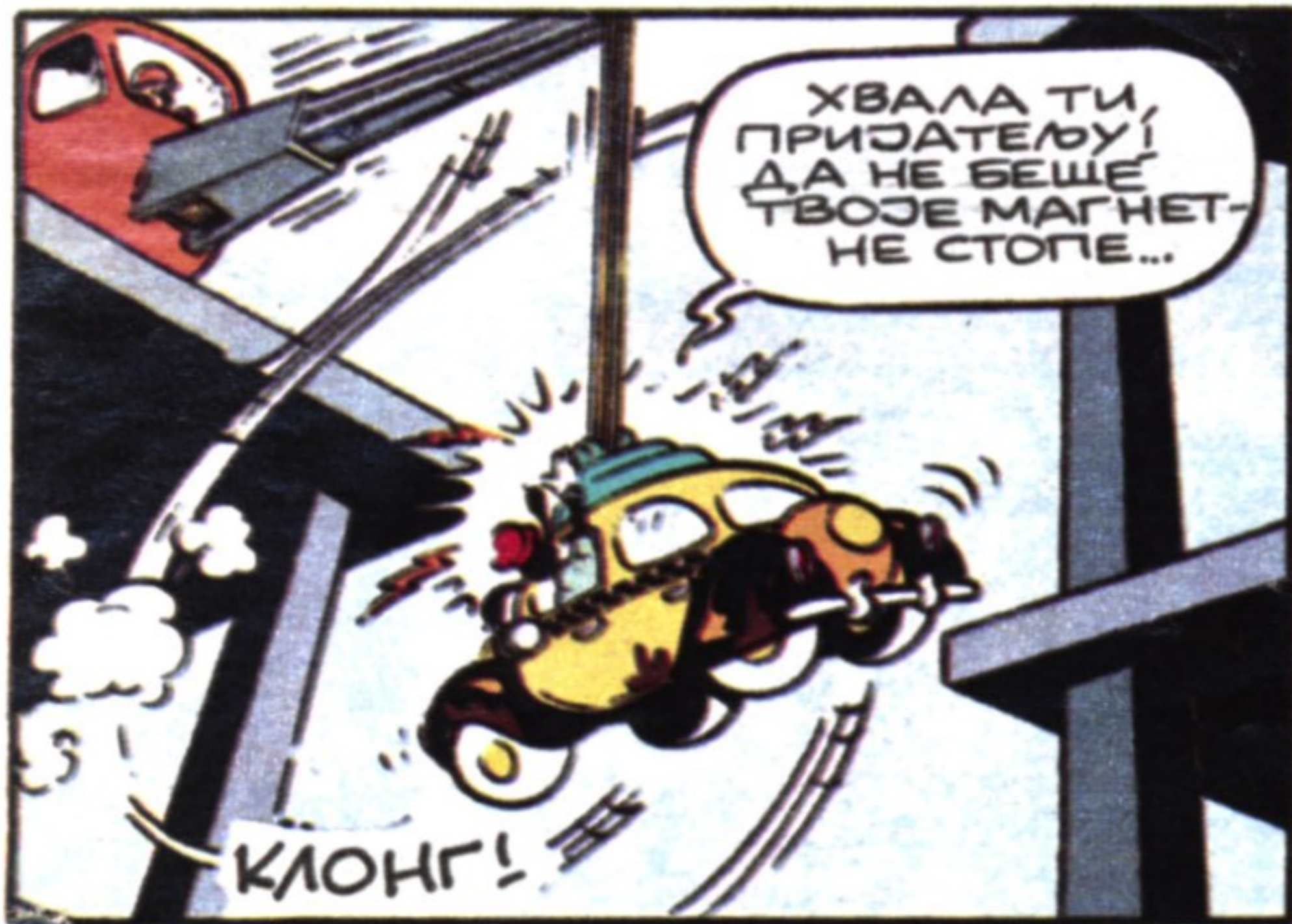
КУКУ НАМА!

ДО БАВОЛА! ПАЗИ ШТА РАДИШ!

ХЕЈ ПА ОВИ СЕ ПЕЉУ НА ГРАБЕВИНУ!

ХВАЛА ТИ ПРИЈАТЕЉУ!
ДА НЕ БЕШЕ
ТВОЈЕ МАГНЕТ-
НЕ СТОПЕ...

КЛОНГ!

И
ТАКО...

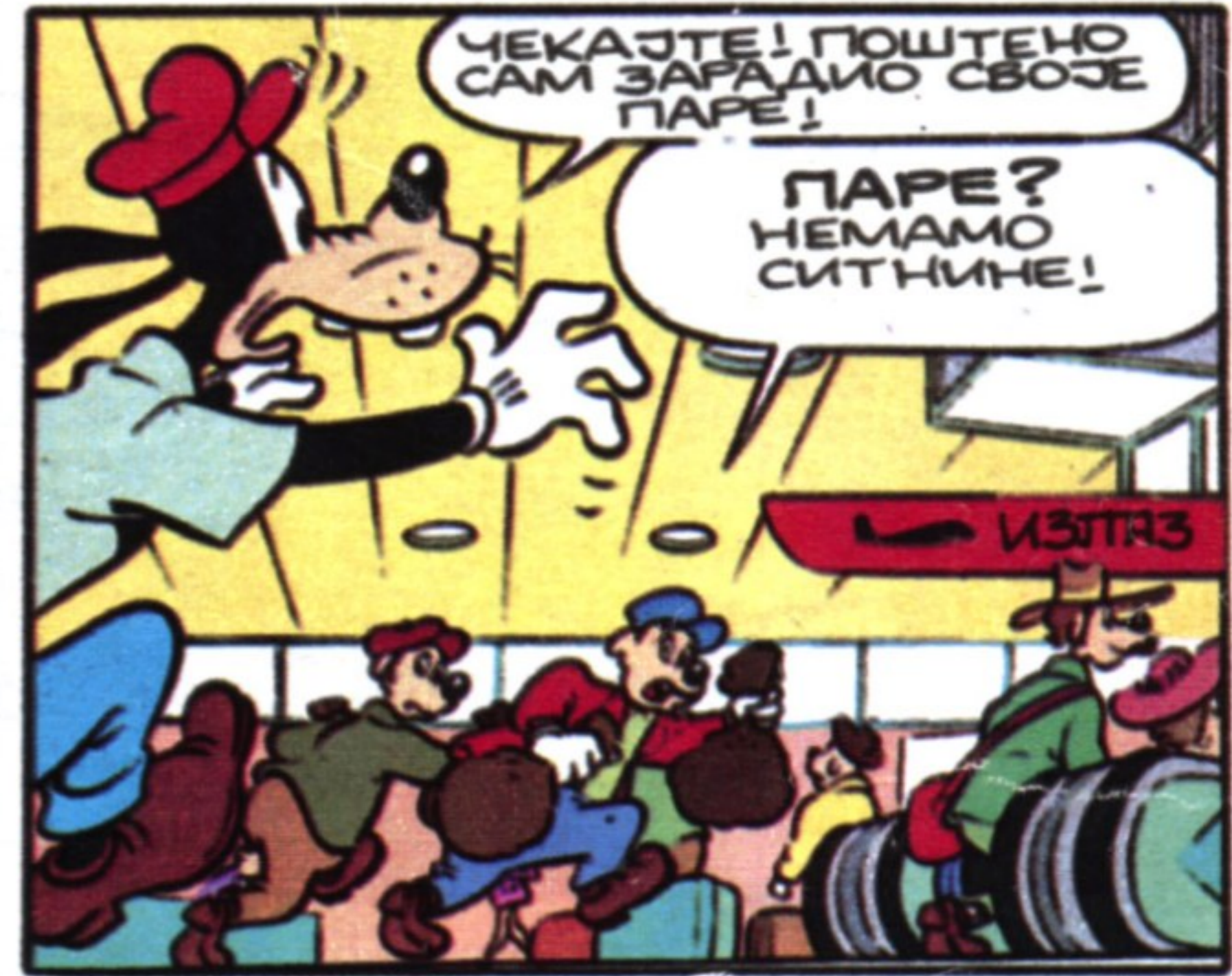
СРЕЋОМ, ОПЕТ СМО НА
ЗЕМЉИ!

ВОЗИ НАС
НА АЕРО-
ДРОМ!

ХЕЈ! НИСТЕ
МИ ПЛАТИЛИ!

ПАТКОВГРАДСКИ АЕРОДРОМ

ЧЕКАЈТЕ! ПОШТЕНО
САМ ЗАРАДИО СВОЈЕ
ПАРЕ!

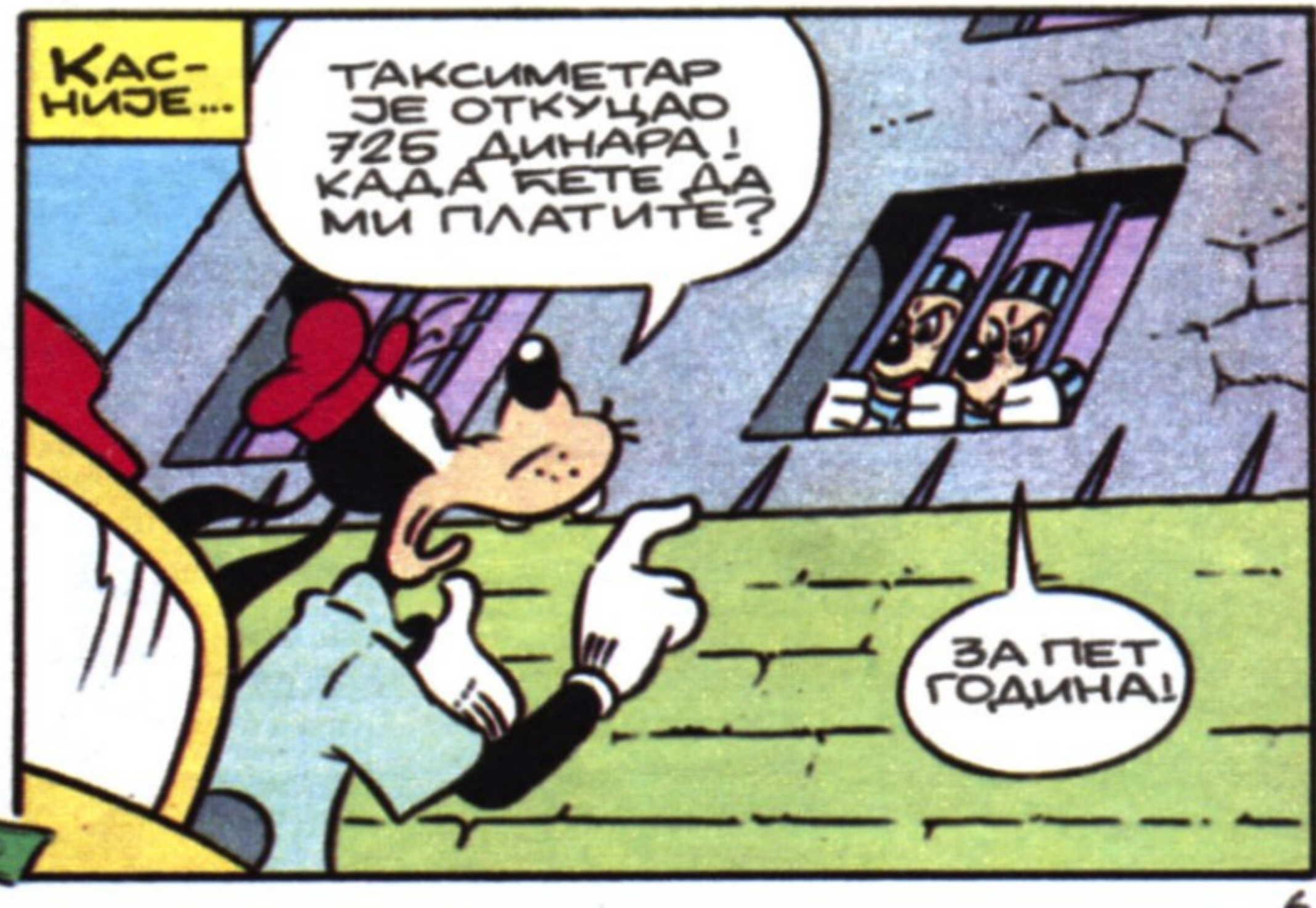
ПАРЕ?
НЕМАМО
СИТНИНЕ!

ИЗТРАЗ

ПРЕДАЈТЕ
СЕ, ПРАМКА-
ШИ! МИСЛИЛИ
СТЕ ДА БЕТЕ
ДА
ПОБЕГ-
НЕТЕ?!

ИЈАО!

КАС-
НИЈЕ...

ТАКСИМЕТАР
ЈЕ ОТКУЦАО
726 ДИНАРА!
КАДА БЕТЕ ДА
МИ ПЛАТИТЕ?

ЗА ПЕТ
ГОДИНА!

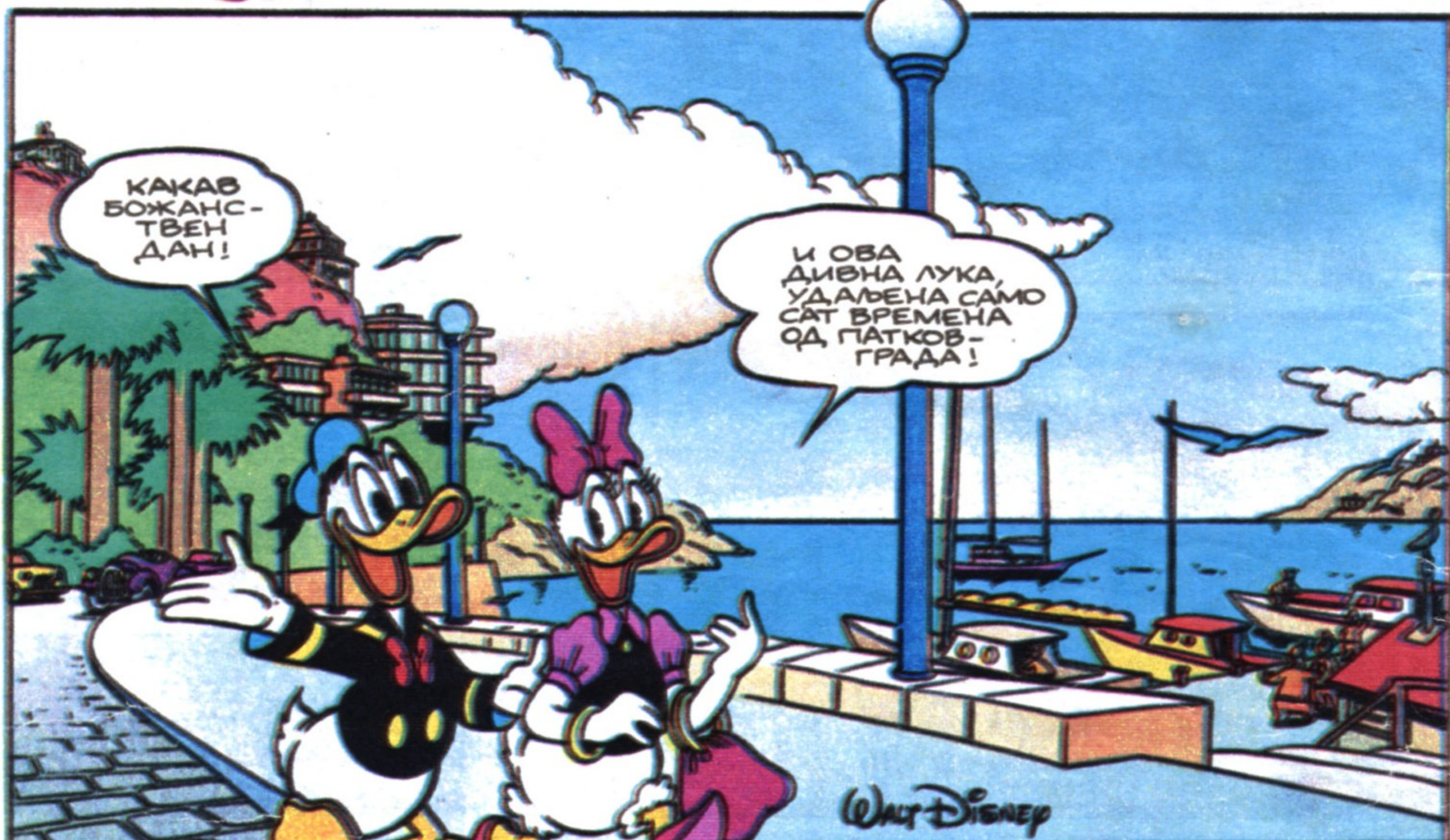

ПА, НИШТА ЗАТО!
МОГУ ЈА ДА ЧЕКАМ! ЈЕР
КО ЧЕКА ТАЈ ДОЧЕКА!

?!
КРАЈ

Несвакидашња јахта

КАКАВ БОЖАНС-ТВЕН ДАН!

И ОВА ДИВНА ЛУКА, УДАЉЕНА САМО САТ ВРЕМЕНА ОД ПАТКОВ-ГРАДА!

Walt Disney

D. 009790 - A

ОВАЈ КАФЕ ИЗГЛЕДА ПРИСТОЈНО! ХАЈДЕ ДА СЕ ОСВЕЖИМО!

О, СА ЗАДОВОЉСТВОМ!

ГЛЕ, ГЛЕ, МОЈ ШКОЛСКИ ДРУГ ПАЈА!

УПС! ?

МАРТИН ГАЛ! ШТА ОВОГ ПУТА СПРЕМАШ? ОРУЖА-НУ ПЛЪЧКУ? ШЕПАРЕ-ЊЕ?

ЦЦЦ!

ПАЈО! ПОБОГУ!

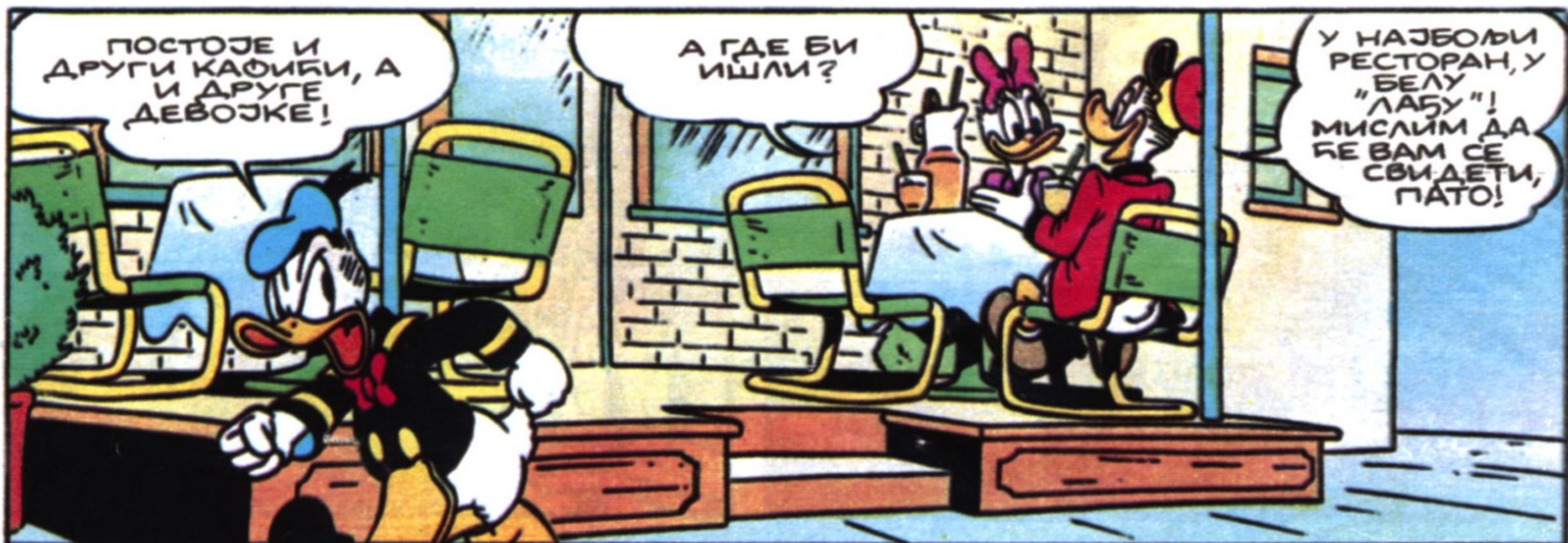

ОВЕ ОПТУЖБЕ МЕ НЕГЕ СПРЕЧИТИ ДА ВАС ПОЗОВЕМ ДА БУДЕТЕ МОЈИ ГОСТИ!

О, ТО ЈЕ БАШ ЛУБАЗНО ОД ВАС!

МА, НЕМОЈ!

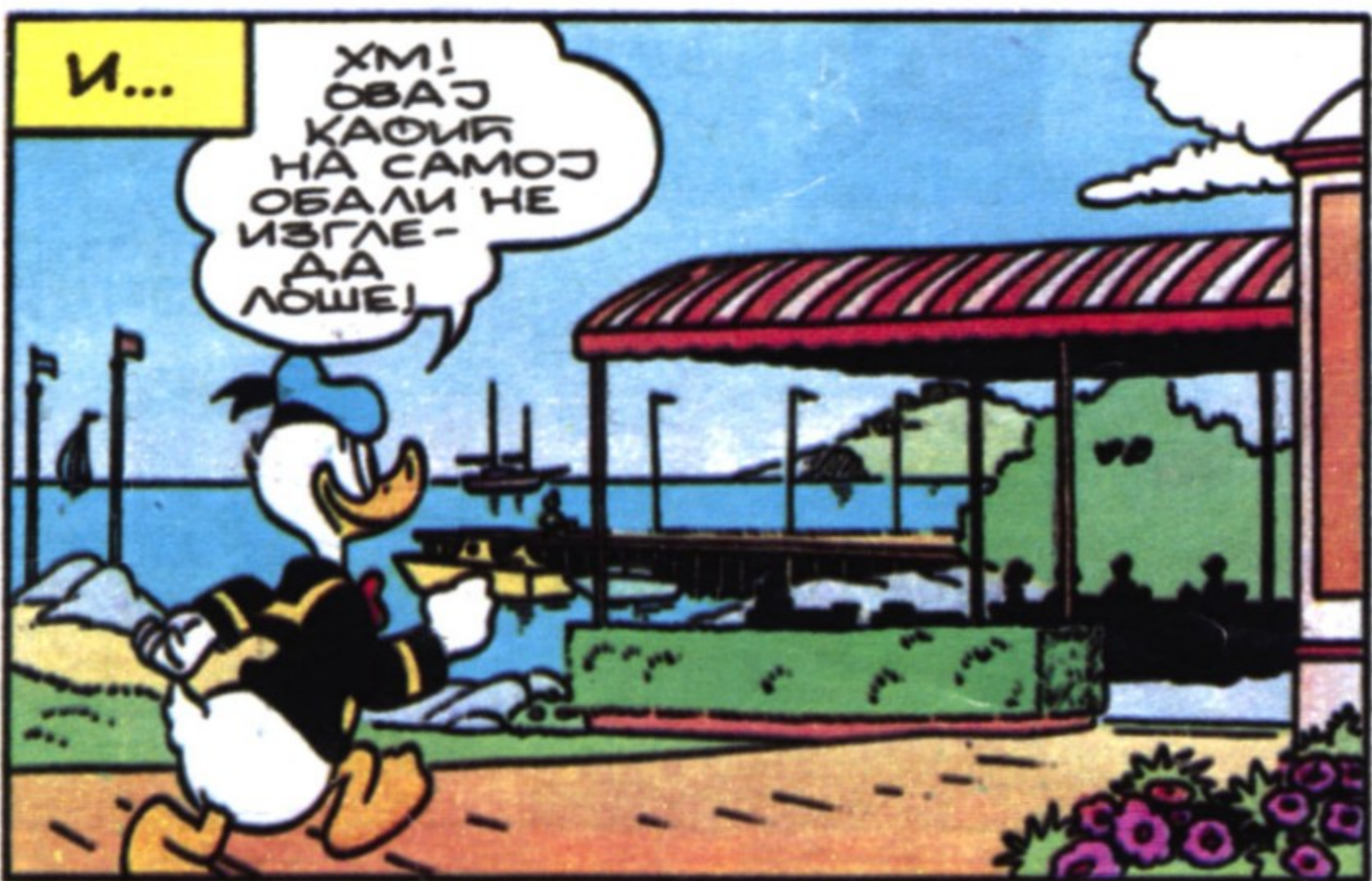

ПОСТОЈЕ И ДРУГИ КАФИЈИ, А И ДРУГЕ ДЕВОЈКЕ!

А ГДЕ БИ ИШЛИ?

У НАЈБОЉИ РЕСТОРАН, У БЕЛУ "ЛАБУ"! МИСЛИМ ДА ЋЕ ВАМ СЕ СВИДЕТИ, ПАТО!

И... ХМ! ОВАЈ КАФИЈ НА САМОЈ ОБАЛИ НЕ ИЗГЛЕДА ЛОШЕ!

А НИ ОВА ДЕВОЈКА!

ХМ... ОВО ЋЕ БИТИ ЛАК ПЛЕН!

ГОСПОБИЦЕ ОВО ВАМ ЈЕ ИСПАЛО!

О! ХВАЛА ВАМ! ЈА САМ СЕЊОРИТА ИЗАБЕЛА МАРИЈА АМОРАТО!

ДРАГО МИ ЈЕ! ПАЈА ИЗ ПАТКОВ-ГРАДА!

СЕДИТЕ!

КАКАВ ДИВАН ПОГЛЕД!

ДА! ЈАХТЕ МЕ ОДУШЕВЉАВАЈУ! СВИ ТИПОВИ ЈАХТИ!

НИСАМ
СЕ ДУГО
ЗАДР-
ЖАО?

МОГЛА БИХ ЦЕО ЖИ-
ВОТ ДА ПРОВЕДЕМ
ГЛЕДАЈУЋИ
ОВЕ ЛЕПОТЕ!

Онда сте сигурно
приметили и моју
јахту!

ВАШУ
ЈАХТУ?

Ако имате времена,
позивам
вас да
попијемо
пике на
"Артро-
зу"!

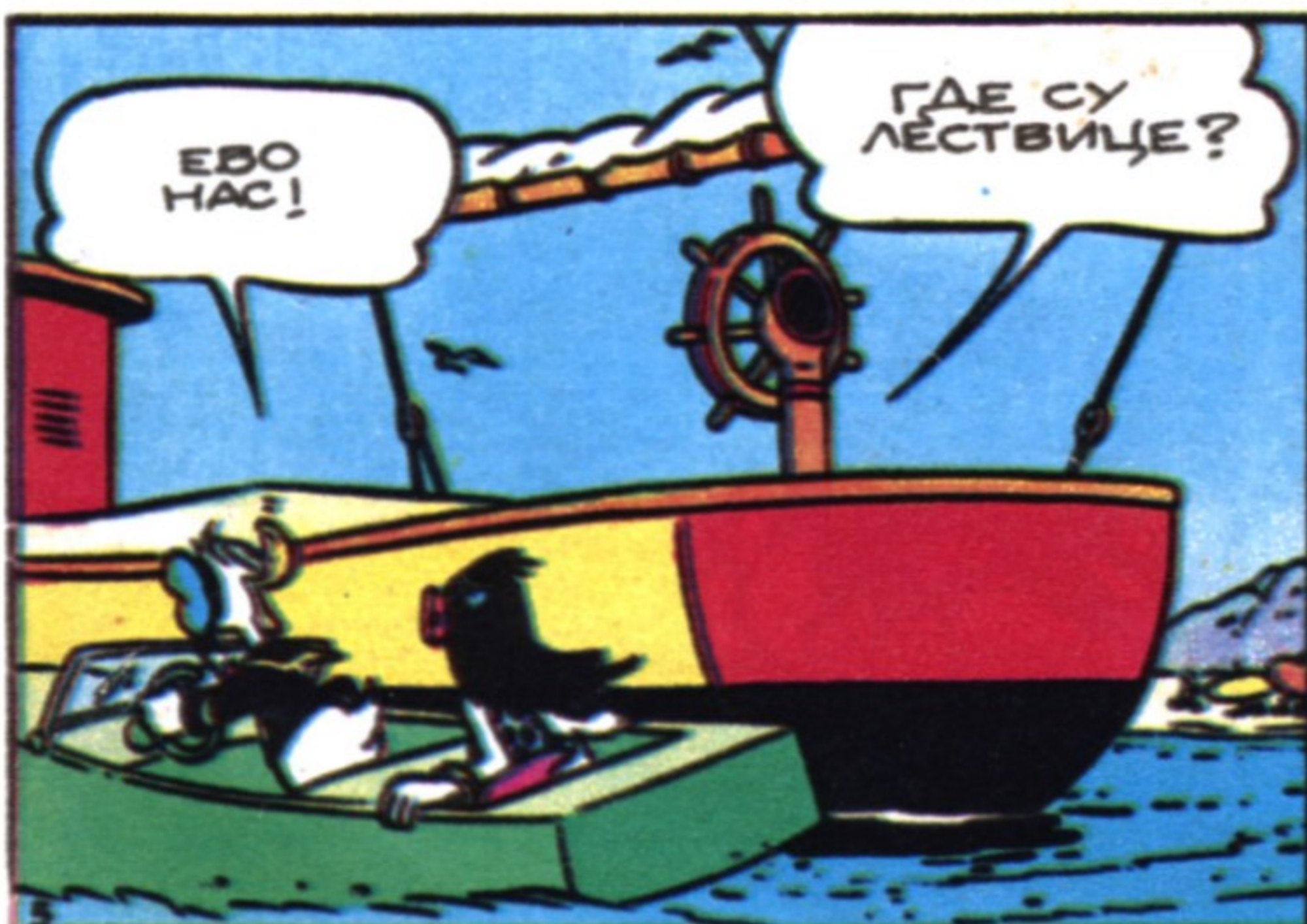
Пајо! Па ви
сте срце!

И
ТАКО...

Поред
мора
увек
ожедним!

Припремићу
вам један
специјални
коктејл!

Ево
нас!

Где су
лествице?

На
поправци!
Пар прецага
се полом-
ло!

Сигурније је
да се попнемо
с ове стране која
се не види
с обале!

Уххх!

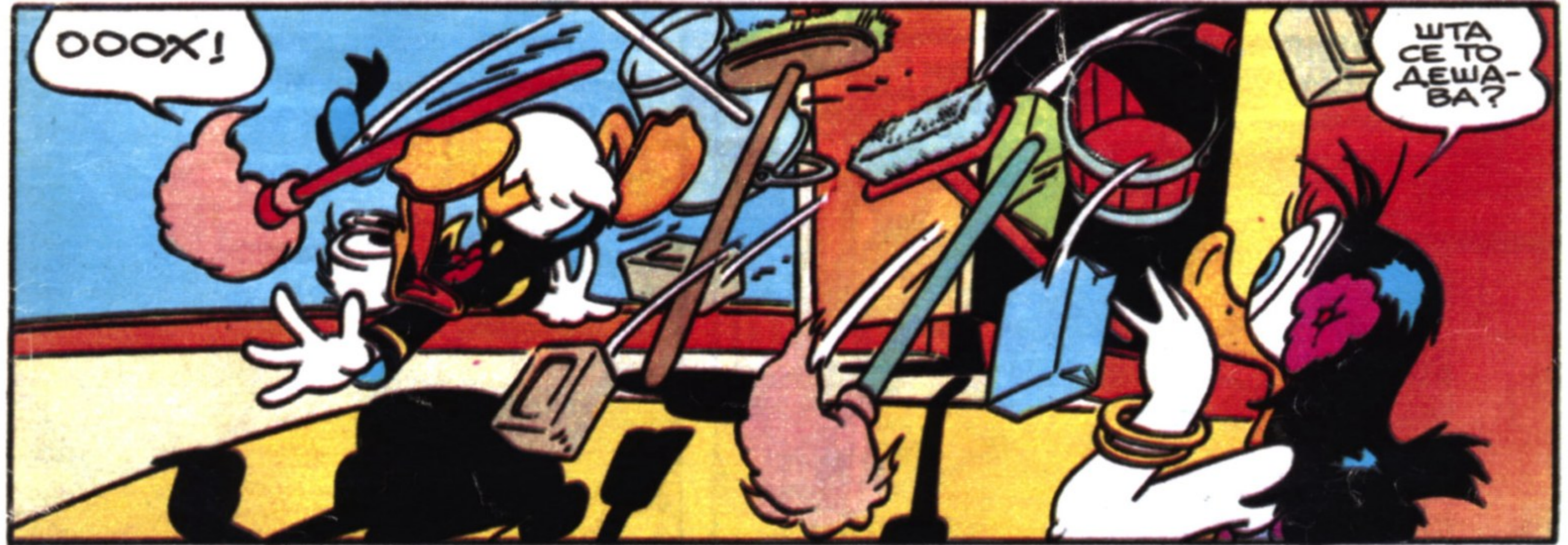
ВАШЕ ПИКЕ БЕ МИ ДОБРО ДОБИ!
УМИРЕМ
ОД
ЖЕБИ!

САД БУ СЕ
ЈА ПОБРИ-
НУТИ ЗА ТО!

УВЕК
ДОБРО
ЗАТВОРИМ
БАР...

ПАМЕТНО
ЈЕ БИТИ
ОПРЕЗАН!

ОООХ!

ШТА
СЕ ТО
ДЕША-
ВА?

УВЕК ПОМЕШАМ
РАЗМЕШТАЈ СА
ОНИМ НА
ДРУГОЈ
ЈАХТИ!

ПРОНАШЛА
САМ ЈА!

ТО СЕ
ЗОВЕ
ЖЕНСКА
ИНТУИ-
ЦИЈА!

ЗА
ТО
ВРЕМЕ...

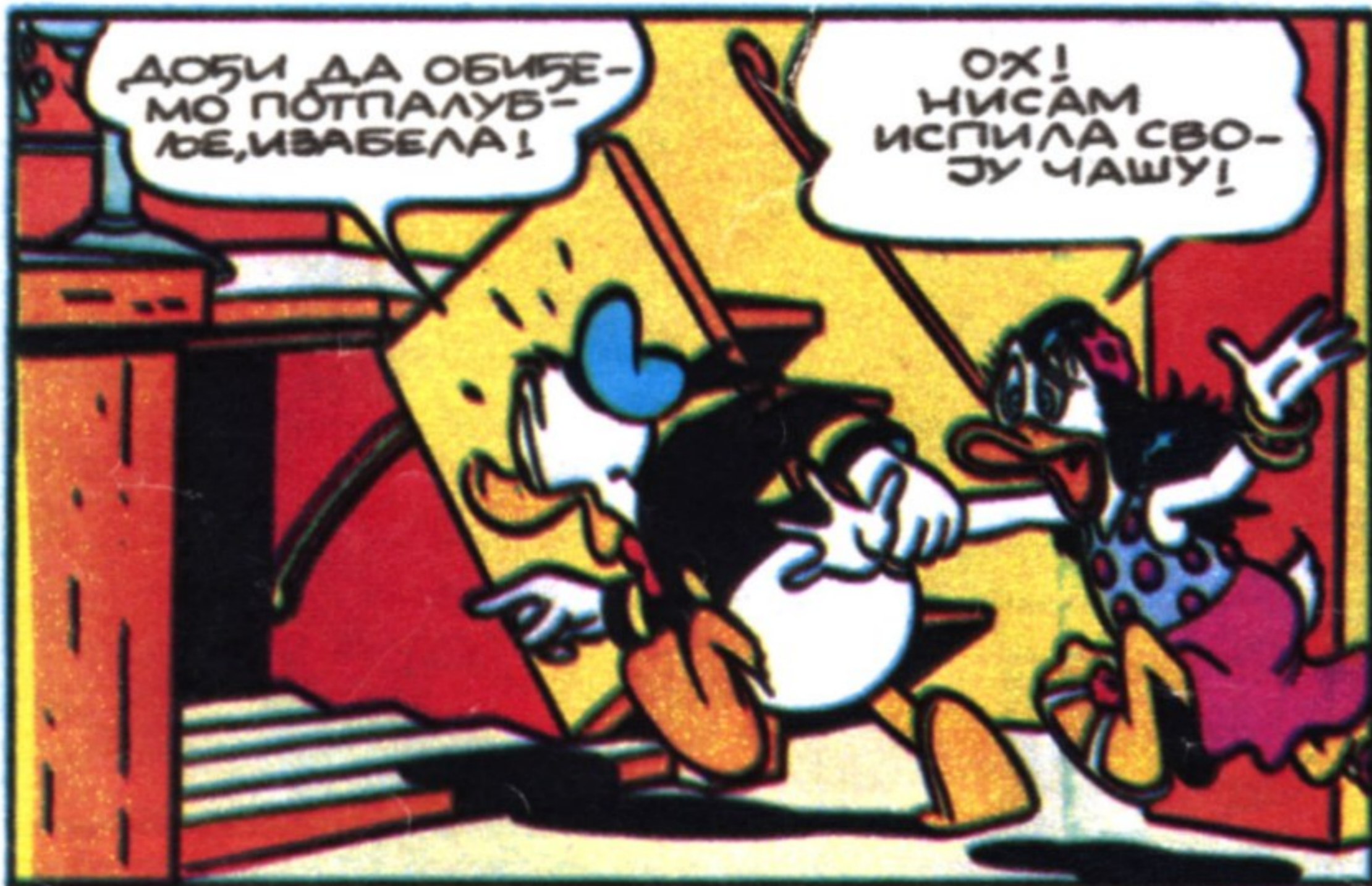
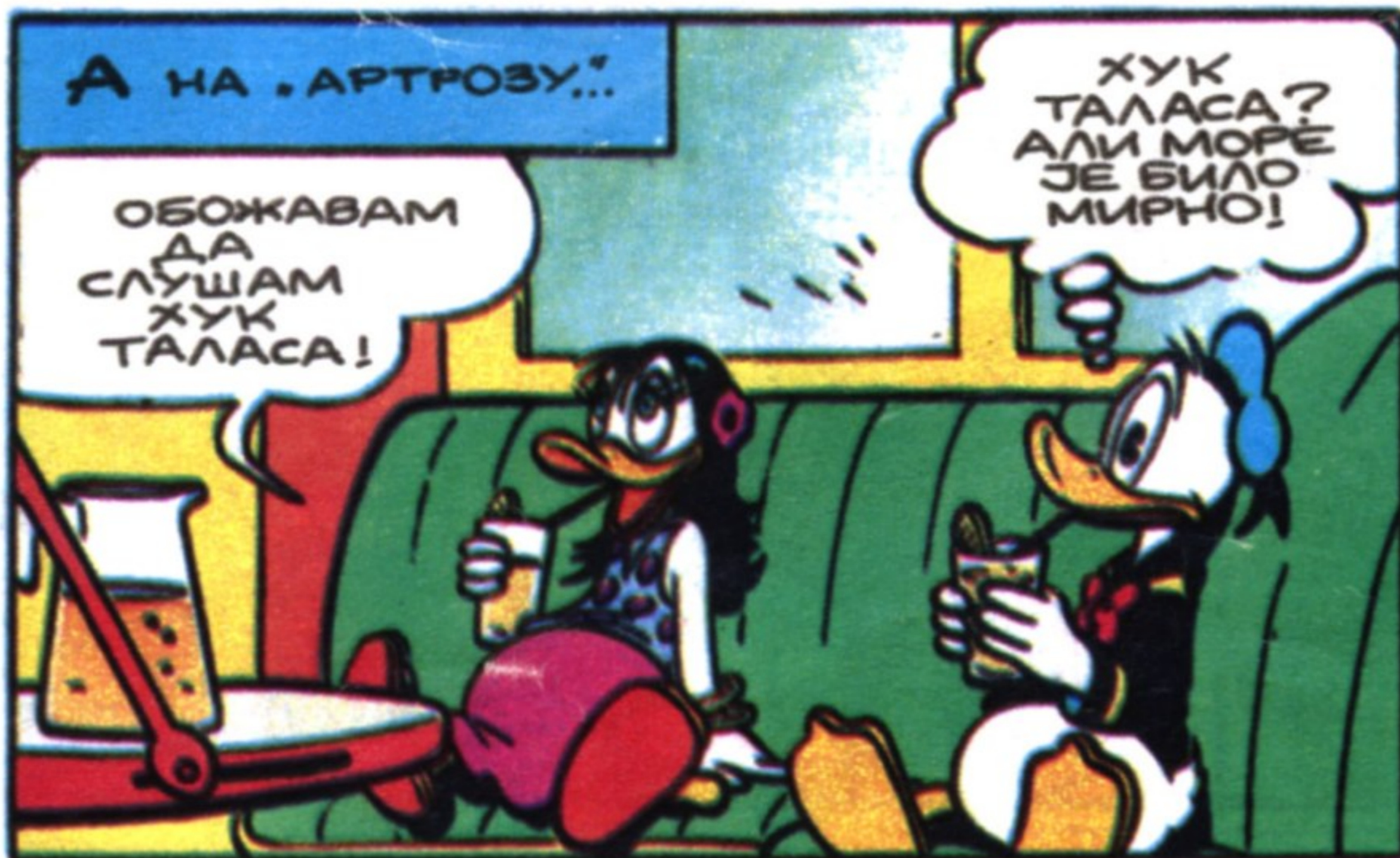
ПА, ОВО ЈЕ ПРАВО
УЖИВАЊЕ! ЈОШ
КАДА БИ ПОСЛЕ
ВЕЧЕРЕ МОГЛИ ДА
ИСПЛОВИМО!

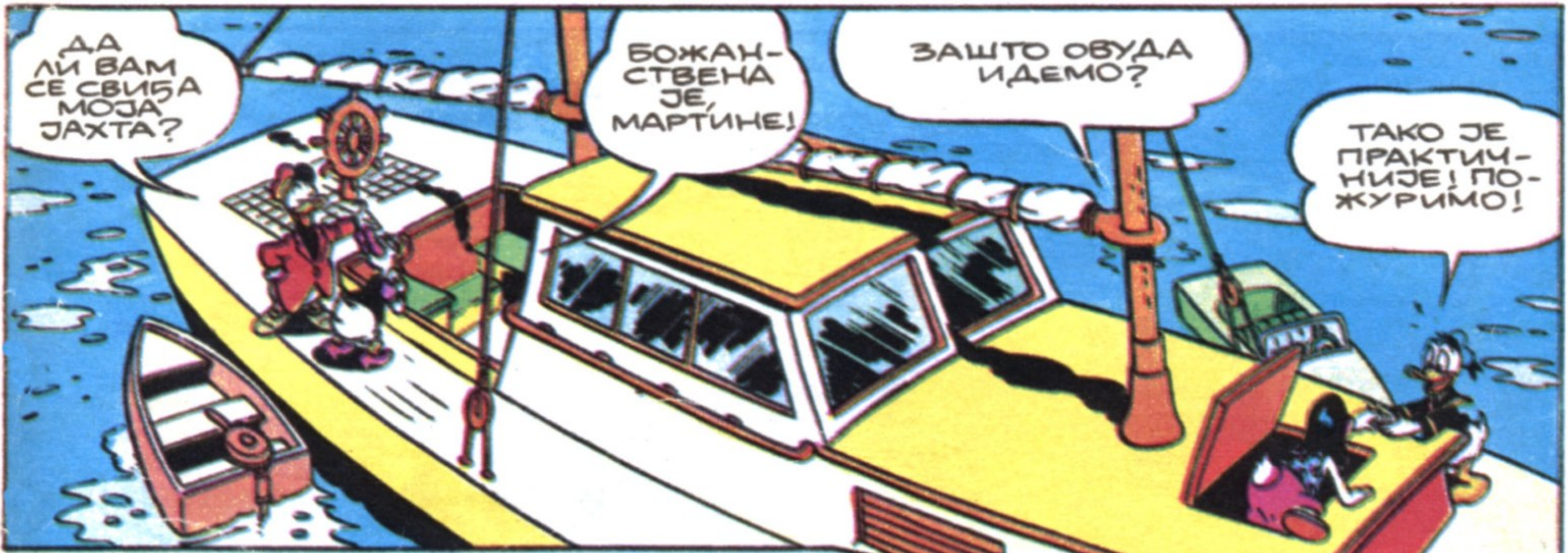
СТВАРНО
ТО ЖЕ-
ЛИТЕ?

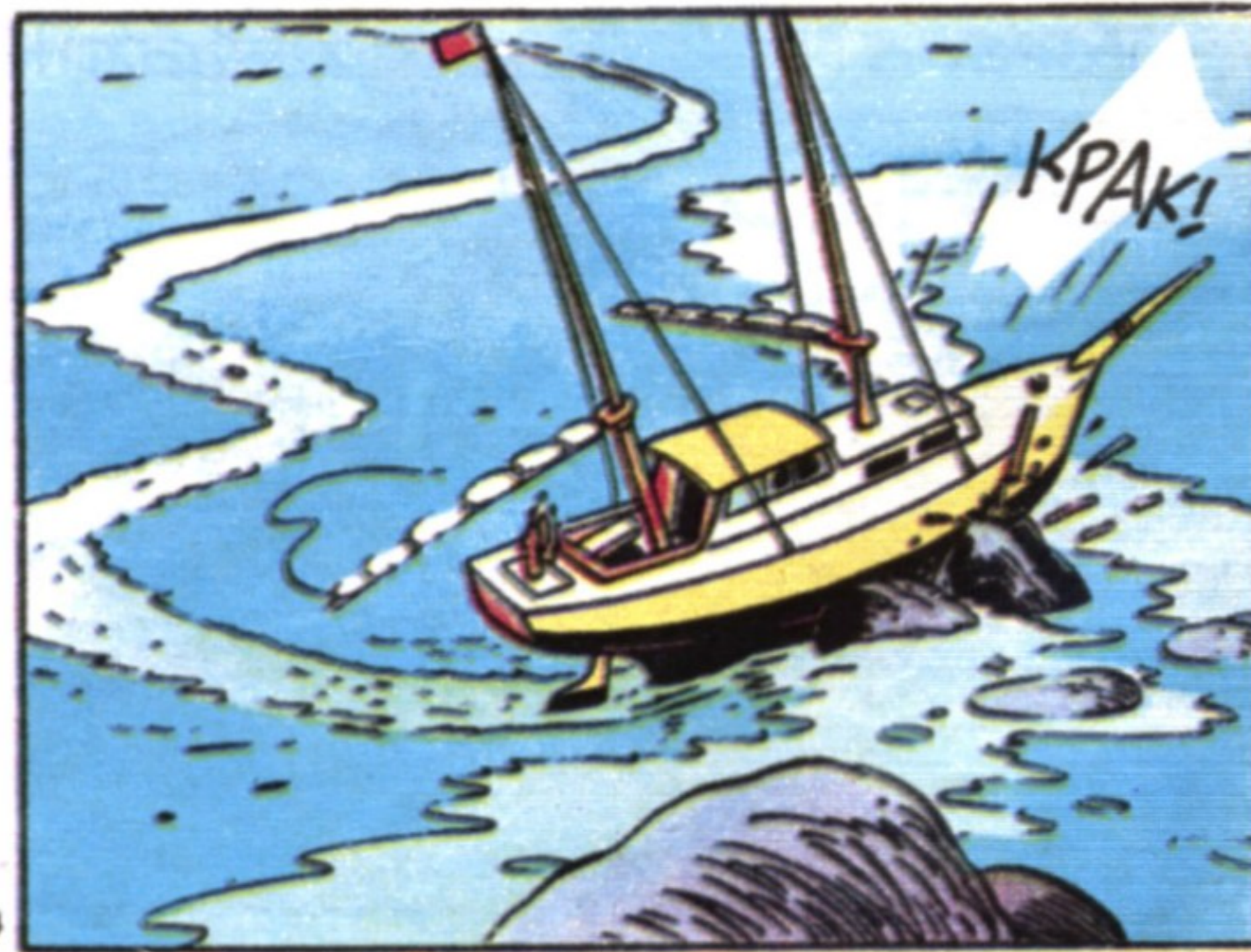
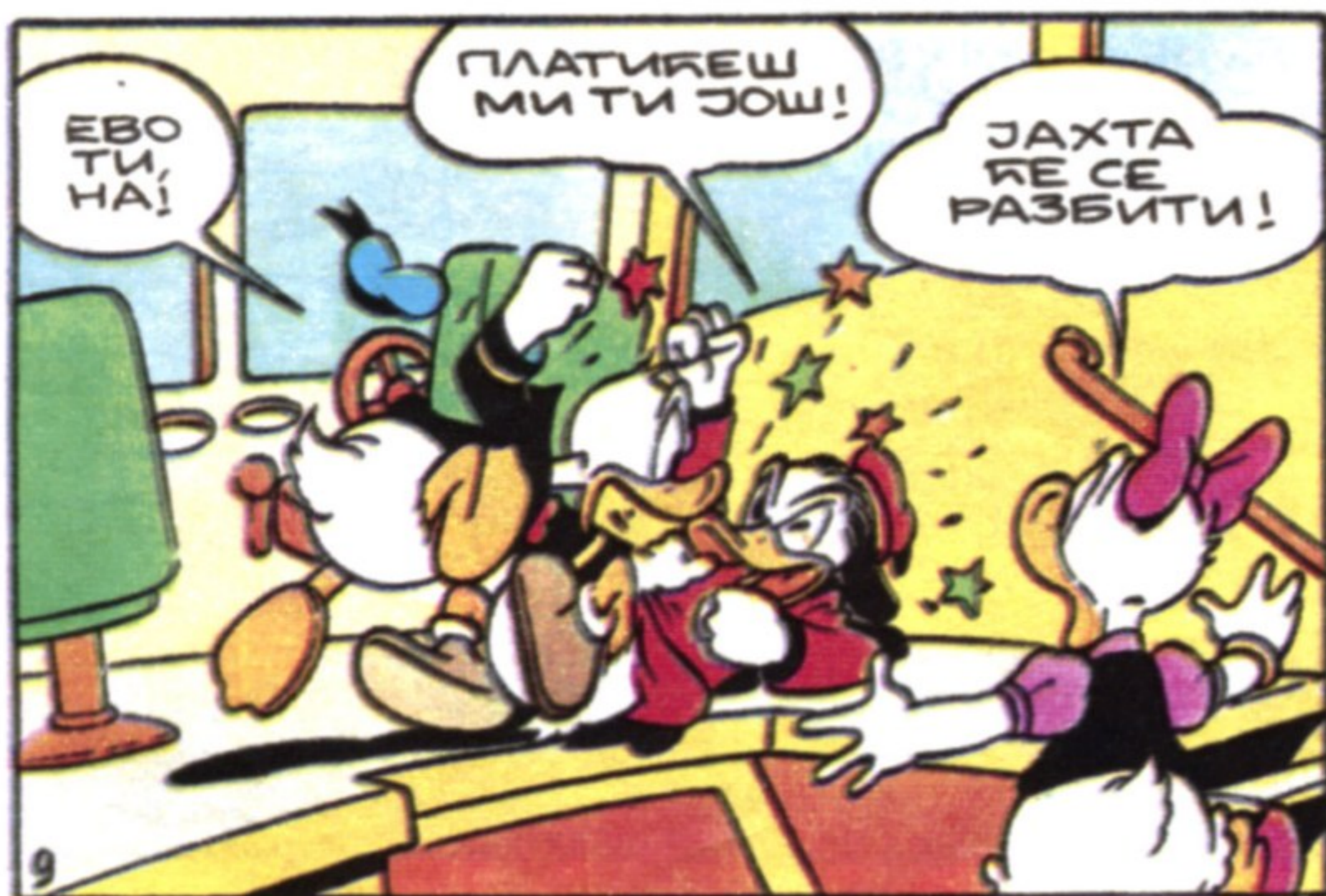
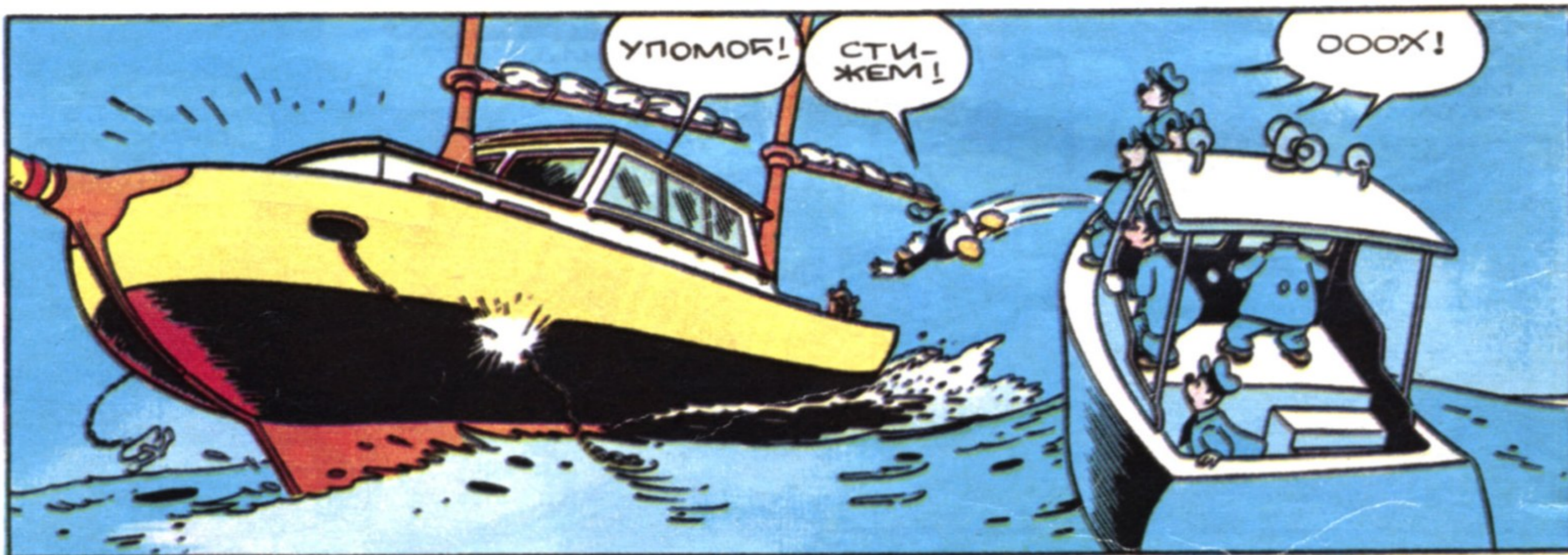

У ТОМ СЛУЧАЈУ
ВАМ СТАВЉАМ
НА РАСПОЛА-
ГАЊЕ МОЈУ
ЈАХТУ!

ЗАИСТА?

КАСНИЈЕ...

ОТКАДА
ТЕ САМО
ТРАЖИ-
МО!

ОВОГ ПУТА
ЈЕ
НАШ!

ВИДИШ, ПАТО,
НИЈЕ СЕ
ПРОМЕНИО!

УЧИНИЛИ СТЕ НАМ
ВЕЛИКУ УСЛУГУ ГОС-
ПОДИНЕ! ПРОНАШ-
ЛИ СМО ЧАК
И ЛИСТУ
ЊЕГОВИХ
ДОБАВ-
ЉАЧА!

А
ОГДА...

БИЛА
САМ
ЗАНЕСЕ-
НА! АЛИ ТИ, КАКО
СИ САМО БИО
ХРАВАР!
КАКО СИ ОТКРИО
МАРТИНА?

ТО ЈЕ МОЈА
МАЛА
ТАЈНА!

ЗДРАВО, ПАЈО! АКО СИ
ЗАВРШИО ПОСАО,
МОГЛИ БИСМО ДА
СЕ ВРАТИМО
НА „АРТРОЗ“!

ОХ...

ШТА?

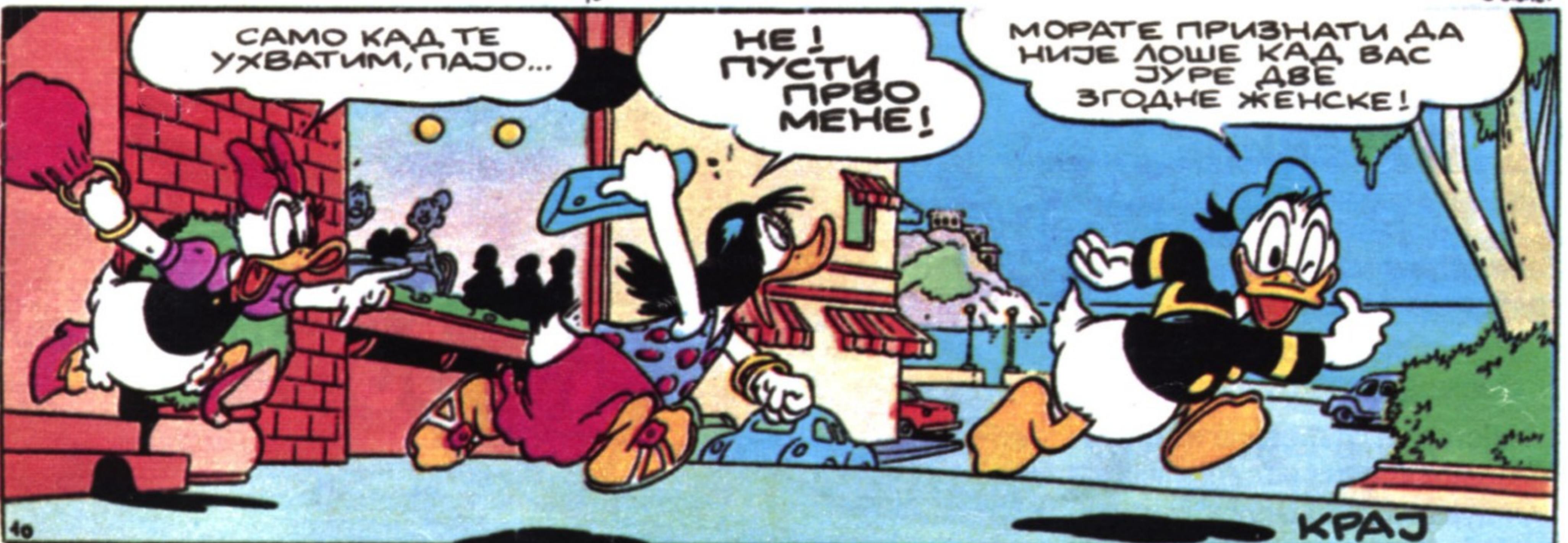

КАКВА СЛУ-
ЧАЈНОСТ!
„АРТРОЗ“!

ДА
ТО ЈЕ
ЊЕГОВА
ЈАХТА!

ЊЕГОВА ЈАХТА!
КАКВА ШАЛА! ПА
ОН ИМА САМО
ДУГОВЕ!

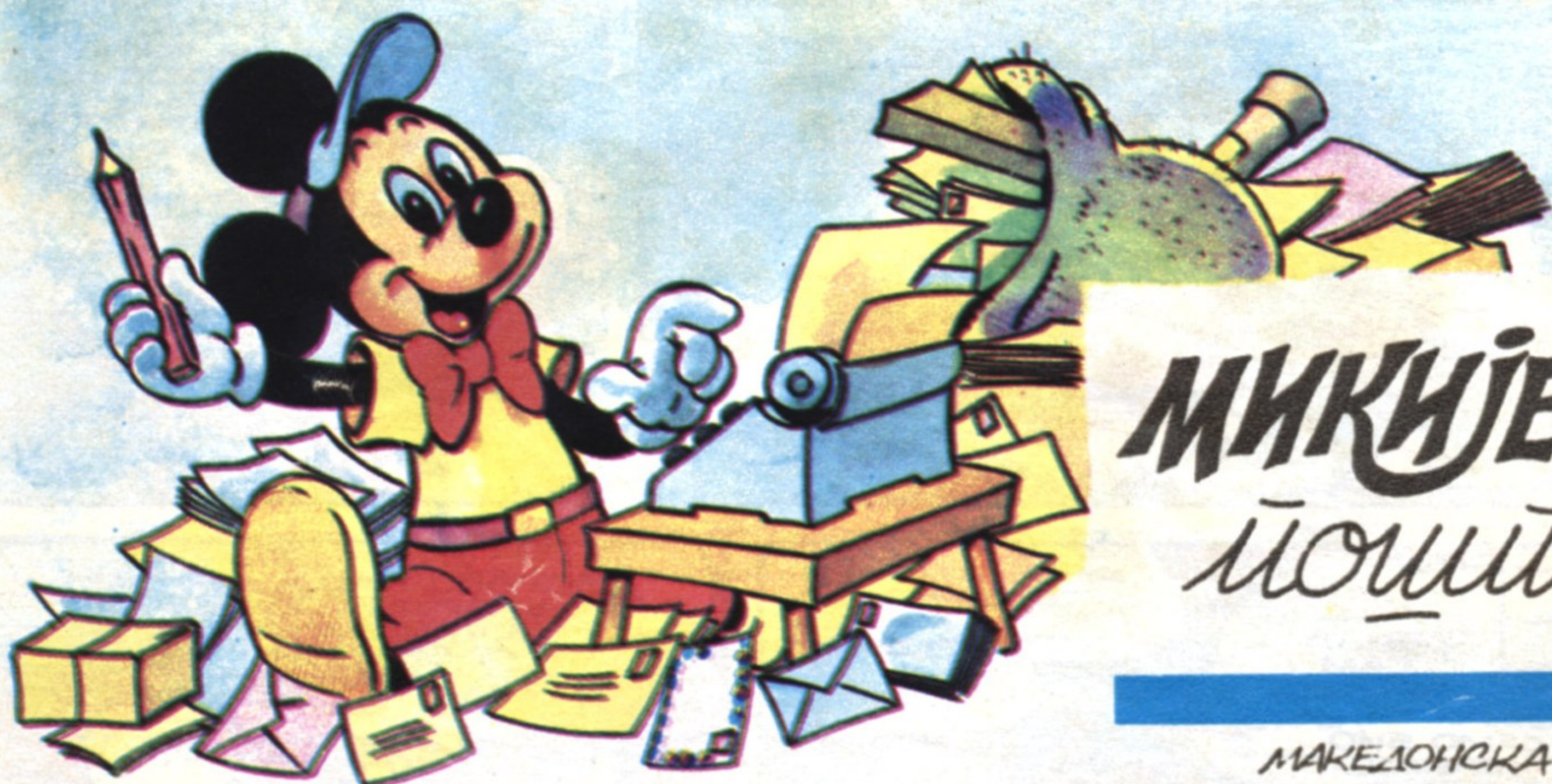

САМО КАД ТЕ
УХВАТИМ, ПАЈО...

НЕ!
ПУСТИ
ПРВО
МЕНЕ!

МОРАТЕ ПРИЗНАТИ ДА
НИЈЕ ЛОШЕ КАД ВАС
ЈУРЕ ДВЕ
ЗГОДНЕ ЖЕНСКЕ!

КРАЈ

МИКИЈЕВА ПОШТА

МАКЕДОНСКА БР. 29
11000 БЕОГРАД

ПАНОНСКЕ ЛЕГЕНДЕ

**Шта су то „Панонске легенде“
и о чему говоре?**

**Златица Бојић
Куршумлија**

Панонске легенде су, стручно названо, житија баће Ћирила и Методија, солунских мисионара, који су у наше крајеве дошли да шире писменост. О њиховом животу и раду постоји писани документ „Житије Константина“ и „Житије Методија“ из XI века, али као препис Прво житије је препис из XV века, а друго је из XII. Познатији су ипак као „Панонске легенде“.

НАЈСТАРИЈЕ ГРАЂЕВИНЕ

**Занима ме која је најстарија
грађевина на свету.**

**Весна Стефановић
Бечеј**

Најстарија грађевина из старопалеолитског периода налази се у Олдувајском кланцу у Танзанији. Ову грађевину (неправилан

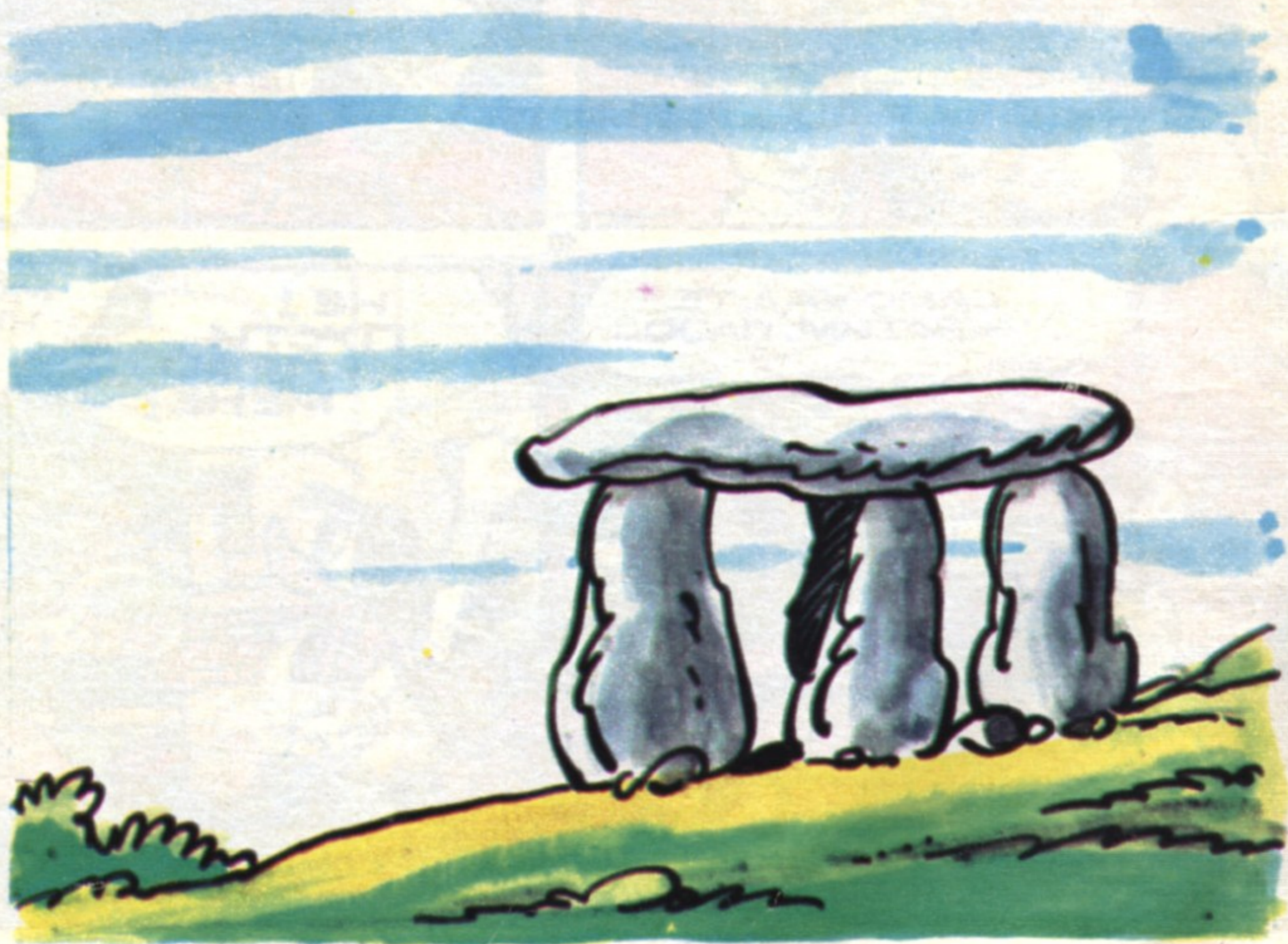
круг од невешто нагомиланих блокова лаве) открила је др Мери Лики, јануара 1960. године. На поду ове грађевине нађене су рукотворине и кости које датирају из 1.750.000 година пре наше ере.

Најстарији до сада откривени доказ о грађевинама су остаци 21 колибе. Ове куће су пронађене октобра 1965. године у налазишту Тера Амата у Ници, Француска. Сматра се да припадају култури од пре 400.000 година. Ископавања од 28. јуна до 5. јула

1966. открила су кућу са палисадним зидовима димензија 15 x 6 метара.

Остаци камене куле високе 6,1 метар првобитно уграђене у зидове Јерихона потичу из 5000, док су темељи самих зидова из 8350. година пре нове ере.

За најстарије грађевине које слободне стоје верује се да су мегалитни храмови код Мгаре и Скорбе на Малти, те Гантије на острву Гозо, настали око 3250. године пре нове ере.

ЧОВЕК ИМА 200 КОСТИЈУ

Колико костију има човечје тело?

Борјан Брецељ

Порторож

Скелет људског тела чини 200 костију. Једне су дугачке – то су кости руку и ногу, а друге криве као ребра која штите плућа. Кратке кости су пршљенови и кошчице доручја. Људско тело чине и равне кости, као што су кости лобање, лопатице или кукова.

КУТАК ЗА ЉУБИТЕЉЕ ЖИВОТИЊА

МАЛИ УЉЕЗИ

На оклопу моје водене корњаче израсла је нека врста траве. Шта треба да радим?

Никола Малишић, Добановци

„Трава“ коју помињеш су сићушне алге, а то је знак да акваријум у коме борави твоја корњача није баш сасвим чист. Пре свега, треба да набавиш филтер за акваријум и да на сваких петнаест дана мењаш воду. Што се тиче већ израслих алги, пробај пажљиво да меком четкицом за зубе очистиш оклоп корњаче.

БИЛИЈАР

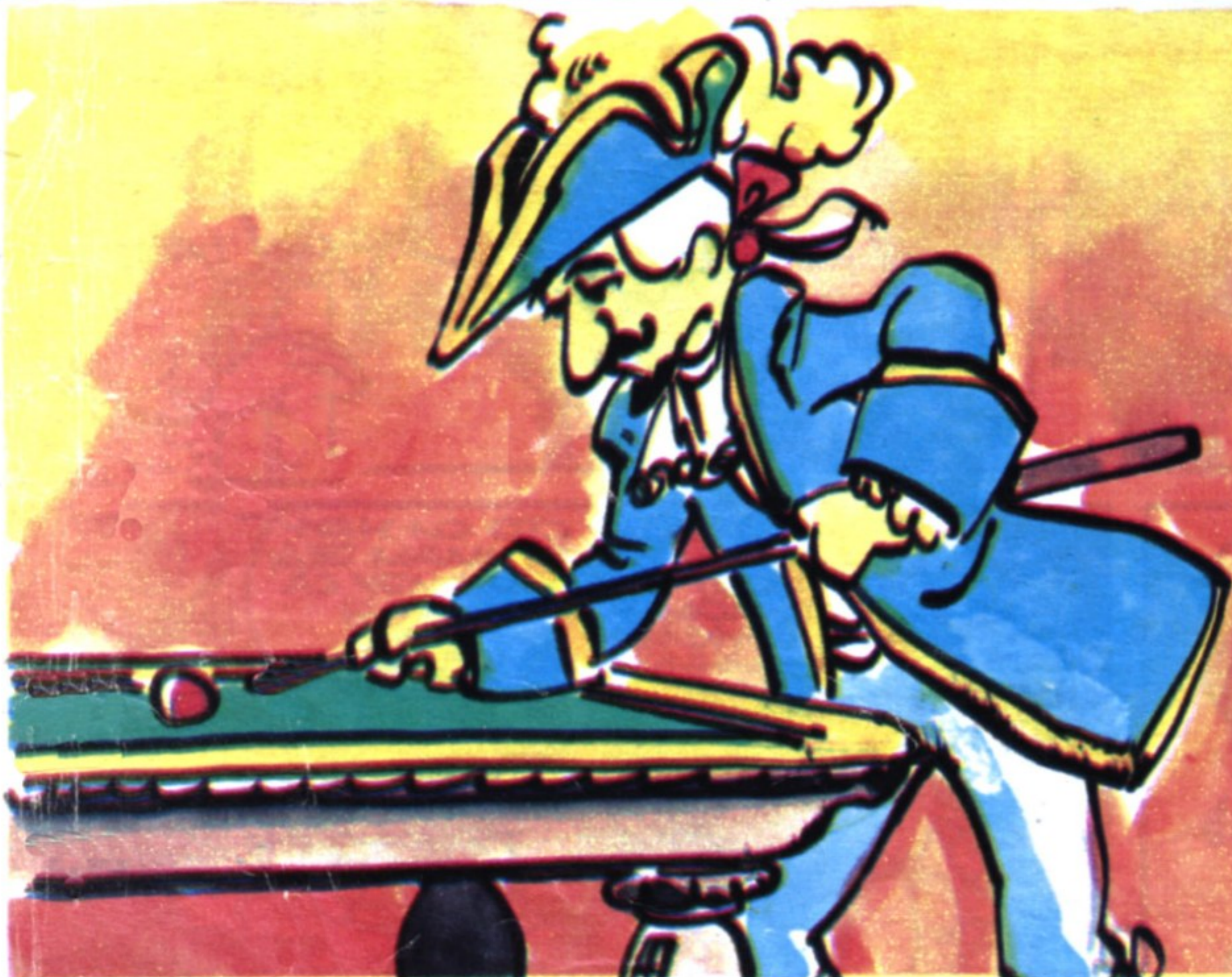
Када је почео да се игра билијар?

*Борђе Николић
29. новембра 2
Топола*

Први записи о билијару потичу из Француске из 1492. године. Забележено је да је Луј XI, (1461–1483), краљ Француске, имао билијарски сто. У XVI веку ову игру помињу у Италији. Прва јавна дворана за билијар отворена је у Ковент-Гардену у Лондону, у првој половини 19. века.

Гумена трака којом је оивичен сто (мартинела) уведена је 1835. године, а плоча стола од шкриљца 1836. године.

Прво светско првенство у билијару одржано је 1870. године.

ДИЗНИЈЕВЕ БЕБЕ

ОВО ЈЕ ПРОСТО НЕВЕРОВАТНО!
ОНИ КОЈИ НИЈЕ ПРЕСТАЈАО ДА
ЗАДИРКУЈЕ ДРУГЕ...

F.JM.91431.G

... САДА ЈЕ МИРАН
И УМИЉАТ!

ОД КАДА ЈЕ ДОБИО ОТО
- АПАРАТ...

... НЕ ПРЕСТАЈЕ ДА СЛИКА СВОЈЕ
ДРУГАРЕ!

ЏАО,
ГУТИЦЕ!

КЛИК!

ЕВО ТВОЈЕ
ФОТОГЛАФИЈЕ У
ТЛЕНУТКУ КАДА
ПОЛАЗИС У ПОХОД
НА ФЛИЦИДЕЛ!

АКО ОЦЕС ДА ЈЕ
ИМАС ПЛЕ НО СТО ДОБЕ
У ЛУКЕ ТВОЈОЈ
МАМИ, МОЛАЦЕС ДА
МИ ДАС ДВЕ КУТИЈЕ
"ЈАЦИЦЕ"!

БАС ДОБРО СТО СИ НАИ-
САО, МИКИЦЕ! ИМАМ ЈЕД-
НУ ТВОЈУ ФОТОГЛАФИЈУ СА
ПАТИЦОМ У КОЛИМА...
МИСЛИШ ЛИ ДА
БИ МИНИЦА ВОЛЕЛА ДА
ЈЕ ВИДИ?

© DISNEY

Walt Disney
1962

WWW.STRIPZONA.COM

